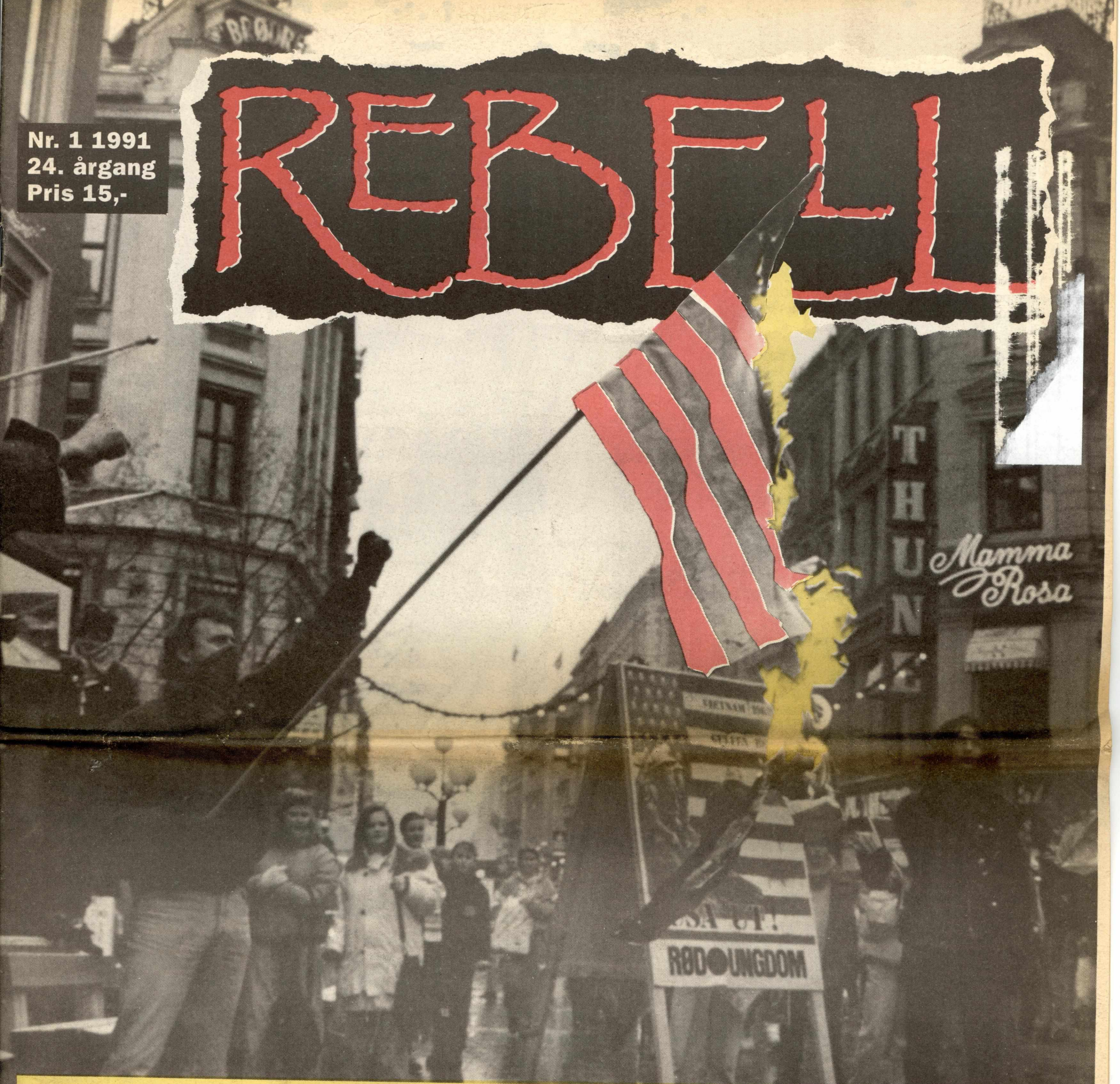


Nr. 1 1991
24. årgang
Pris 15,-

REBELL



USA UT

LEDER

USA valgte å gå til krig mot Irak. De har antageligvis satt igang et av historias mest blodige korstog. USA og andre vestlige land bruker militær makt for å sikre sine økonomiske interesser i Midtøsten.

De er villige til å betale rikelig med blod for olje.

Vestens imperialistmakter har prøvd å fremstille angrepet på Irak som nødvendig for å sikre rettferdighet og for å beskytte verden mot "den ukontrollerte psykopaten" fra Bagdad.

Iraks okkupasjon av Kuwait må fordømmes. Men konflikter mellom araberlandene løses ikke med vestlig imperialisme. Vi krever USA ut av gulfen. USA og vesten setter mye på spill for å erobre ressurser fra Midtøsten. De har igjen vist at de villig trækker over tusenvis av lik for å sikre seg politisk og økonomisk makt.

Media har makt, og de vet det godt. Det er skremmende å se hvordan media sensurerer og tegner opp et ensidig bilde av krigen. Media har til fulle vist at de ikke er noen uavhengig instans, men aktivt blir brukt til propaganda for vestens krigshissere.

Løgn og sensur kan ikke stoppe motstanden mot USAs krigføring i gulfen.

Mye skjer i kjølevannet av denne krigen. Også her i Norge rammer denne konflikten en god del folk på kroppen. Rasisme og økt araberhets er konsekvenser av krigen og medias propaganda.

Arbeidsgivere permitterer, omplasserer og ymter om oppsigelser av muslimer og innvandrere fordi de kan være en fare for sikkerheten. Vanlige regler for arbeidstagere gjelder plutselig ikke for muslimer og farga folk. Fagbevegelsen må ta ansvar og sikre like rettigheter for alle arbeidstakere uansett tro, hudfarge og hvor man ble født.

Arbeidet i antikrigs-bevegelsen må også omfatte kampen mot rasisme.

Mange steder i verden og mange plasser i Norge vokser og gror antikrigs-bevegelsen. Vi krever USA ut av Gulfen og er mot norsk innblanding i Gulf-konflikten.

Bli med ut på gata og jobb aktivt for å vise at motstanden er brei mot krigen i Gulfen!

KAROLINE STENSDAL

REBELL

Redaksjon dette nummer: Jo Ryste (redaktør og ansvarlig utgiver), Ingolf Sundfør, Torill Storvestre, Joakim Mehus, Petter Thoresen og Terje Andersen. Lay-out: Redaksjonen, Mona og Torunn. Sats og Trykk: A.S/K.S Duplotrykk. Adresse: Rebell, P.b.610, Sentrum, 0106 Oslo 1. Tlf: (02) 37 73 50. Abonnement: kr 50,- pr. år. Signerte artikler står for artikkelforfatters eget syn, og trenger ikke være sammenfallende med Rød Ungdoms syn. Ettertrykk tillatt.

Forsidebilde: En meget spesiell fotograf (en av kongens menn). Bakside: Victor med fler.

Faan, DET SLOKKA

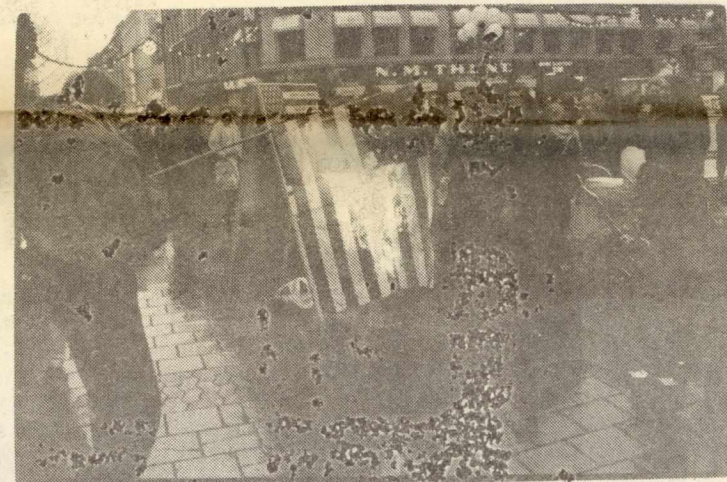


... .. Mer bensin.

Vi prøver igjen...



....Kjenn så godt det varmer.



INNHOOLD

Uendlig Ytringsfrihet?	s.3
Rubbel & Bit	s.4/5
La pornoen brenne	s.6
Krig i Golfen	s.7,8 og 9
Fredlig revolusjon?	s.10/11
Fevik, april 1990	s.12/13
Fotballlaget Manchester United	s.14/15
Velferdsstaten på trynet	s.16/17
Tegneserie	s.20
Er RU anti-semittisk	s.21
Jøder og Sionister	s.22/23
Dessverresgate okkupert	s.24/25
Sett trynet på svinet	s.27
Bakside	s.28



To FM-lere forbereder seg til diskusjon -



..... med slående argumenter. (FOTO: Eli Skorpen).

EN UENDELIG YTRINGSFRIHET ?

“Jeg er dypt uenig i hva du mener, men jeg vil dø for din rett til å si det...” heter det i et populært sitat fra filosofen Voltaire. En vakker tanke, som ikke praktiseres i noe samfunn. Men for mange et uttrykk for den virkelige sivilisasjonen, for det høyverdige menneske.

Og høyverdige vil vi gjerne være i Norge. Derfor bruker de mest siviliserte av oss dette sitatet for å forsvare alt fra ProVitas kvinnehat og oppfordringer til å sprengte abortklinikker i lufta (sånn som de gjør i USA) til å forsvare nazister og rasister sin rett til offentlig opptreden og propagandaspredning.

Men hva innebærer denne ytringen egentlig, bortsett fra at edle mennesker påberoper seg en overmenneskelig vilje til å ofre livet for standpunkter de er dypt uenige i? Hva innebærer egentlig denne hellige friheten til å ytre hva man vil? Inne-bærer den retten til å demonstrere for sine standpunkter, til å gi ut aviser, bøker og løpesedler? Ja, den gjør det.

Den inneholder elementære menneskerettighetskrav. Som for eksempel Salman Rushdies rett til å komme med kritiske ytringer om islam. Som kurdernes rett til å organisere seg og uttrykke sin politikk i frihet. Som vår, og alle andre opposisjonelle, sin rett til å demonstrere.

Men sånn som denne ytringen brukes nå, inneholder den veldig mye mer. Den brukes som en ideologi til forsvar for at alle skal få si absolutt hva de vil. Med andre ord en ideologi for å gi folk retten til å trakassere, ydmyke, håne, latterliggjøre og undertrykke. Hvem de vil og når de vil.

Noen vil kanskje hevde at dette er å trekke det for langt. At det som “ytringsfrihetsforsvarerne” mener er at den beste måten å bekjempe rasister på er å møte dem i åpen, verbal kamp. Å få dem ut i lyset for at de skal “avsløre” seg. Men da glemmer man to ting. For det første overser man ofrene for rasismen og deres rettigheter, eller mangel på sådanne. For det andre glemmer man historia, og undervurderer rasismen. Og kanskje glemmer man sitt eget ansvar for å avsløre rasismen og nazismen.

Mange sier at de vil sette grensa for ytringsfrihet ved oppfordringer til vold. Man vil “tillate” Gjems-Onstad og Hege Søfteland, for de sier ikke sånn som Arne Myrdal sier. Studentene ved distriktshøyskolen i Stavanger har invitert Zorn-88 til debatt om nasjonalisme. Zorn-88 har meldt seg til innsats som “forsvarsgruppe” ved en rekke demonstrasjoner, og var svært aktive under

slaget i Fevik, der Arne Myrdal kommanderte sine tropper til angrep på antirasister.

Arne Myrdal har vært en nyttig idiot for disse gruppene. Han har sagt det som de mener, så slipper de å si det sjøl. Dermed framstår diverse brune grupper som “stuerne”. Politiske samtalepartnere som nå også venstresida går i dialog med. Men uansett vilje og evne til bruk av vold, så står disse forskjellige gruppene for det samme. De står for en rasisme som i sin konsekvens er oppfordring til vold. Og utøvelse av vold.

Javisst skal vi møte rasistene verbalt. På “den intellektuelle arena”. Og de vil tape, ingen tvil om det. De vil tape på den bestemte arenaen, i det bestemte foraet, i det studentersamfunnet hvor “de intellektuelle” er på hjemmebane. Men dette handler om noe mer enn show for de som mestrer ordet. Mer enn intellektuelle utfordringer for de flinke. Det handler om menneskesyn og menneskeverd. Og det handler, mest av alt, om at noen er ofre for rasismen. Ei pakistansk mor har nok større problemer med den “intellektuelle” utfordringa enn en velfødd hvit akademiker. For i motsetning til denne kan hun ikke velge seg vekk. Hun og barna hennes blir utsatt for den samme trakkaseringa overalt. Kanskje til og med i Det Norske Studentersamfund. Når rasistene står på gata er det denne kvinnen og andre svarte angrepene går ut over. Det er faktisk ikke jeg eller Sigurd Allern som er den synlige og uttrykte fienden.

Og sjøl om denne kvinna

både kunne og ville gå i konfrontasjon med rasistene på et møte, og knuse dem verbalt, så blir det et spørsmål om hvorvidt hun har krav på beskyttelse og et spørsmål om hva som er hennes rettigheter.

De brune rasistgruppene og nynazistene har levd i mørket hele tida. For få år siden ville varmen fra sollyset knekt dem, sånn som det skjedde med trollet i folkeeventyrene. Men nå blir de båret fram i scenelyset av sine “motstandere”. Veien ligger åpen, de oppmuntres av studenter og andre “frisinnede” til å entre talerstolen og spre sitt avskyelige budskap. Noen studenter ler av dem, men hva gjør vel det? De har fått den aksepten de trenger, de er inne i det gode selskap, og trenger aldri mer å stå alene ute i mørket.

Og diverse kjendiser står i kø for å støtte dem som tente scenelyset og bar fram rasistene og nynazistene. Erik Solheim, Sigurd Allern, Anette Thommesen. Avisen Klassekampen brukte like mye spalteplass på å fordømme demonstrantene ved Chateau Neuf som på politiet, som forøvrig burde vært stilt for retten for drapsforsøk. En rekke debattinnlegg som utfordret dette synet kom aldri på trykk. Anette Thommesen, som hadde trange kår i media noen uker, fikk full uttelling.

Men holdningen til ytringsfrihet og grensesetting synes noe inkonsekvent. Partiet AKP (tidligere AKP-ml) har siden 70-tallet stilt krav om forbud av Norsk Front/Nasjonalt Folkeparti. Har man tatt oppgjør med dette standpunktet? Anette Thomme-

sen gikk til injuriersøksmål mot Radio Bergen for ærekrenkelser mot seg sjøl. Er det sånn at rasister har frihet til å si noe stygt om alle bortsett fra Anette Thommesen? -Og hvordan er synet på straffelovens paragraf 135 A? Denne loven, hvis intensjoner var å beskytte mot rasisme og undertrykking av homofile må vel være et direkte brudd med ytringsfriheten, hvis den hadde blitt brukt? Og hva med injurielovgivningen?

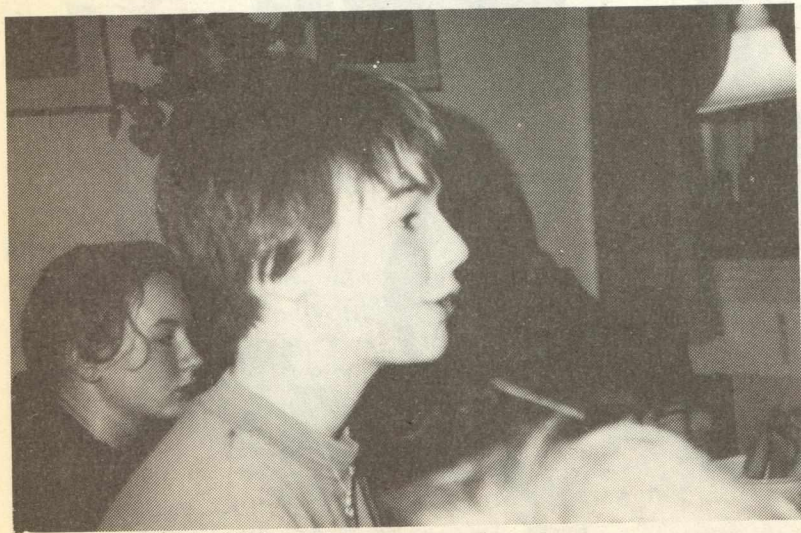
Inngangen til 90-åra ble det året da alle sannheter skulle utfordres, og man skulle ta oppgjør med mest mulig på kortest mulig tid. Men det er kanskje verdt å tenke seg om to ganger. Visst er det fryktelig viktig å diskutere taktikken i den anti-rasistiske kampen. Det er ikke sånn at for eksempel en blokade nødvendigvis er den eneste eller beste metode. Man kan stille spørsmålsteget ved mange ting.

Men la det ikke gå så langt at vi stiller spørsmål ved menneskers krav på beskyttelse mot overgrep. En total ytringsfrihet fratar mennesker denne retten til beskyttelse. Eller for å si det med Henrik Lunde ved Antirasistisk senter: “Menneskerettighetene begrenser i utgangspunktet ytringsfriheten. Det er en demokratisk rett å ikke bli diskriminert, og det må veie tyngre enn andres påberopte “frihet” til å utsette andre for hets og trakassering”.

TORILL STORVESTRE

RUBBEL OG BIT

STUDIESIRKEL -
OSLO



"Og nå skal vi fortelle dere når revolusjonen kommer..."

I desember avslutta ungdomsskoleelevene i Oslo RU fjorårets andre studiesirkel. Ida Hjelde (16) holdt innledning om Rød Ungdom. "I RU har vi aktivitetsplikt. Ingen kan være medlem og så bare sitte ned med den gode samvittigheten sin." "RU samler alle kamper, EF, naturvern, jentekamp, anti-rasisme. Vi jobber for et annet samfunn." Noe skepsis, - noen spørsmål: "Hva

jobber RU med?" "Hvorfor driver dere så lite EF-kamp?" Sikkerhetspolitikken og deknnavn på leire var det uventet full forståelse for. Kanskje ikke så rart: Ungdomsskoleelevene i Oslo ser at rasismen og ytterste høyre styrker seg.

Men det gjør vi også. Resultatet var nemlig fem nye medlemmer.

DRIVHUSEFFEKT I FREMSKRITTPARTIET



FrP er velsignet med dyktige folkevalgte. FrPs mann på Stortinget, Øystein Hedstrøm fra Østfold gjorde sitt for å bekrefte dette under avstemningen om Utenriksdepartementets budsjett 4. desember.

Mannen kom til å trykke på feil knapp under avstemningen om en be-

vilgning på 75 millioner til et klimafond for U-landene, leser vi i VG 5. desember. Ja, ja. Vi for vår del kan bare helhjertet slutte oss til en poster vi så i et bilvindu forleden: "Skyld ikke på meg. Jeg stemte Fremskrittspartiet." Så sant, ...

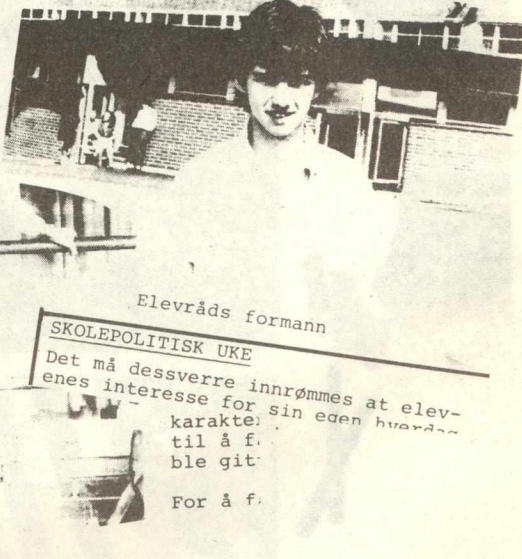
Avisutklipp VG

PAUL - 83

AVSKAFF KARAKTERENE

ELEVRÅD

VED PAUL CHAFFEY



"Tenk så gøy å få navnet sitt på trykk."

Her om dagen kom vi over et eksemplar av en gammel skoleavis fra Valler skole i Bærum (takk Magne). Baunen som avisa het, var fra mai 1983 og hadde en forside som umiddelbart vakte vår interesse, en gammel revolusjonsplakat fra Sovjet. Som redaktør hadde avisa en PR-

kåt politikerspise ved navn Paul Chaffey. "Tenk så gøy det er å få navnet sitt på trykk," skriver han i lederen og følger opp med å trykke tre bilder av seg selv i hel- og halvfigur som illustrasjon til diverse artikler.

I en av artiklene argumenterer han

for å avskaffe karakterer. "Elevtallet i hver klasse må senkes til under 20!"

En kommende samfunnsreformatør, denne Chaffey? Lurer på hva det har blitt av ham i ettertid?

"NAZI - SVIN"



En provokatør i virksomhet, Drammensveien 1987.

En av våre ivrige Rebell-selgere, Gunnar, møtte en gammel kjenning av bevegelsen i Oslo sentrum her før jul. Ingen andre enn den ivrige bombekasteren og politiprovokatøren Petter Christian Kyvik (portrettert i forrige nummer av Rebell) var det som stod der, midt i julehanden.

Petter Christian pleier ofte å snike rundt på Egertorget hvor alt som kan krype og gå av radikale aktivister sel-

ger sine publikasjoner. I den anledning har han mer enn en gang fått slengt "nazi-svin" etter seg.

- Du kalte meg et nazi-svin, sa Petter Christian forurettet. -Det var råttent gjort. Jeg krever en unnskyldning. - Unnskyldning?!? Så vidt jeg veit er du ennå et nazi-svin, svarer Gunnar. - Åja? Hva hvis noen kalte deg en kommunistjævel? - Det har mange gjort. Det kommer

mange til å fortsette med, og det tar jeg helt rolig, avslutter Gunnar.

Dette hadde Kyvik tydeligvis ikke tenkt seg, så han holdt kjeft og tuslet bort for å fortsette julehandelen.

Kanskje for å spandere en liten julegave på seg selv? En bombe til disse frekkingene fra Egertorget?

B-GJENGEN

Julenummeret av Donald Duck & co bringer oss i tanker på cafelivet i Oslo sommeren 87, da Jern-Willy skulle vise demonstrantene i byen hvem som var sjef.

Etter en demonstrasjon mot Caspar Weinberger, dengang USAs utenriksminister, gav politimesteren sine folk fullmakt til å "arrestere alle som ser ut som demonstranter". Men Stein Lillevolden hadde de ikke klart å få tak i, så jubelen på politihuset var stor da en av politiets informatører på

Stortorvets Gjestgiveri kunne fortelle at han var der.

Med hunder, hjelmer og skjold (men uten gass), stormet snuten inn, slo fra seg og fikk fanget denne trussel mot lov og orden samt en god del andre farlige mennesker. At Andebypolitiet er kommet etter, er selvfølgelig noe alle gleder seg over.

Arrestasjon på mistanke, - det må da være forebyggende arbeid godt som noe!!



Andeby 1990.

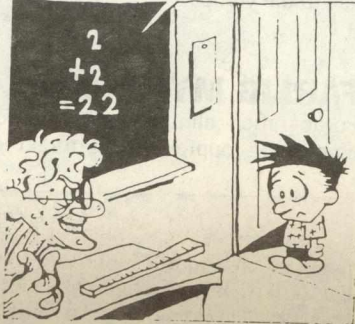
(Bladet for våhet og vrede) nr 1 er i handelen; det vil si hos Tronsmo, på Blitz og i andre bokkafeer. Dette bladet er en perle. Skaff deg et samle-eksemplar!!

"Dagbladet", "Samleren" og "Larry og Leoparden" er vel det beste som

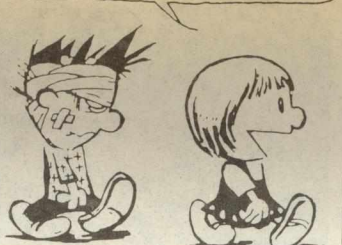
Hitler-Tyskland; 1933: SS-troppene arrangerer Auto-da-Fé - bokbål.



MEN ER DET IKKE LARRY? OG HVA SKYLDER VI ÆREN AV DENNE SJELDNE VISIT?



HA HA! SKAL SI KLASSEN FIKK SEGEN GOD LATTER DA DU MØTTE OPP MED BANDASJENE, LARRY!



Åndslivet går dystre tider i møte.



UNNSKYLD, LARRY! JEG VET DET ER STYGT Å LE, MEN JEG KUNNE IKKE FOR DET.



HAR DU KASTET SKOLEBØKENE I PEISEN?!



LARRY? HVA ER DET MED DEG?



til Waldemar Hepsteins nye versjon.

HYL! nr 1 1990
kr 30,-
konjunksjoN kartoonNs
c/o Tor Lier

ROGER

På stiftelsesmøtet for Aksjon Stopp Gulfkrigen i Oslo i januar, stilte Sosialistisk Ungdom med sin representant Roger Skjærva. Han kunne fortelle at SU i et fellesmøte hvor Oslo og Akershus SU, samt sentralstyret var tilstede, hadde vedtatt å bryte med aksjonen. SU ville istedet satse på sitt eget opplegg, en paraplyorganisasjon med de fleste ungdomsorganisasjonene til høyre for SU. Dermed travet Scherva ut av møtelokalet til allmen piping fra 120 blitzere, RUere, ISere, FMKere, Blindernstudenter og andre radikale ungdommer.

Nå var en av våre unge Rebeller, Ragna tilfeldigvis tilstede på dette stormøtet i SU. Hun hadde telt antall folk der og kommet fram til 22. Av dem var det fem stykker som snakka, gutta fra sentralstyret. Ragna selv ble vinka farvel til, med ønske om at hun snart måtte komme igjen.

Står det virkelig så dårlig til med SU, Skjærma? Eller var det en dårlig skjult bløff? At hele Oslo, Akershus og sentralstyret var der? Det lød jo imponerende om ikke annet...

"MODERAT YRKESDEMONSTRANT"

En debatt i "Diskuteket" i november etter Chateau Neuf-demonstrasjonen noen uker før, vakte reaksjoner i boulevardavisene i hovedstaden.

Vår representant, Ida fikk satt en del ting på sin rette plass. Dette falt særlig VGs Jan Christensen tungt for brystet. "En 14-åring får uimotsagt dosere at hun mener seg fullt berettiget til selv å avgjøre når hun kan bryte loven," skriver han opprørt. I sin frustrasjon over debattens gang ender han opp med å foreslå anskaffelse av vannkanon til politiet.

Hvorfor ikke utvidet våpentillatelse, spør vi? Så kan vi få stoppet kjeften på disse demonstrantene en gang for alle!!

Dagbladets Jon Gangdal hadde et noe mer nyansert syn på saken og betegnet ungdommene i panelet som "moderate yrkesdemonstranter". Og videre:

"Det er etter Hauglis Blitz-hat og demonstrantenes selvrettferdighet åpen-

bart duket for flere friske gateslag."

Reflekterer jorunalistene noen gang over sin egen rolle? Man kan organisere demonstrasjoner i Oslo med mange tusen deltagere, som foreksempel 8.mars, uten å få så mye som en notis i disse avisene. Fordi de er godt organisert og fredelige. Altså intet blod å selge på. Om man arrangerer en demonstrasjon som inneholder slagsmål og kamp mot politiet, derimot...

VIKTOR

LA PORNOEN BRENNEN!

Etter mange år med pornokamp er det lite som tyder på at denne industrien minsker i omfang. Det er nærmest umulig å gå inn i en dagligvareforretning eller kiosk uten å bli konfrontert med pornografiske blader av ymse slag.

Ordet pornografi kommer fra gresk og betyr opprinnelig tekst om prostitusjon, men i vår tid legges det litt mer i dette begrepet. Med porno menes all framstilling av kvinner og jenter som objekter uten egenverdi, som seksuelle bruksgjenstander, nytelsesmidler og leketøy for sekssultne og ofte voldelige menn.

På mange måter gjenspeiler pornografien et ekstremt bilde av maktforholdene i samfunnet. Her er det menn

som styrer det hele, mens kvinnen er underdanig og blir tråkket på. Når pornoen framstiller lesbiske kvinners seksualitet som en oppvarming mens de venter på menn, blir dette bildet satt enda mer på spissen.

OPPRETHOLDER KJØNNSROLLENE

En pornoprodusent skal ha uttalt at han lager porno fordi "....alle menn skal kunne gå dit å føle seg overlegne." På denne måten er pornoen med på å opprettholde vårt samfunns tradisjonelle kvinne- og mansrolle og undertrykkingsforhold. Det er menn som undertrykker og kvinner som blir undertrykt. I kampen for full kvinnefrigjøring er menns oppgjør med den rolla pornoen framstiller dem i enormt viktig. Det er kvinneundertrykking som er den viktigste sida ved pornoen og det er den vi må rette det sterkeste skytset mot i anti-porno kampen.

Veien er lang å gå, og kvinnefrigjøring i ordets rette forstand er så og si umulig å oppnå innenfor det kapitalistiske systems økonomiske rammer. Kapitalismen er bygd på utbytting og undertrykking - også av kvin-

ner. Dette systemet gjør kvinner til varer. Den seksualiserte undertrykkinga kommer til uttrykk i kvinne-diskriminerende reklame, porno, prostitusjon, voldtekt, incest og internasjonal kvinnehandel. Pornoproduksjon er industrialisert prostitusjon. Levede barn og kvinner går til grunne i den omfattende internasjonale sex-industrien. Hardets er utbyttinga av fattige kvinner i den tredje verden. Sterke kapitalinteresser står bak pornoproduksjon og annen handel med kvinner. På midten av åtti-tallet håvet produsenter i USA inn omlag 665 millioner kroner pr. år, og det fantes tre ganger så mange pornofilmer som andre filmer.

Det er store og små profittører som er produsenter, importører, distributører og forhandlere av porno i forskjellige typer media. Et annet uttrykk for det samme kvinne- og menneskesynet finner vi i strip-tease- og misseshow, sexreiser og konehandleturer hvor vestlige menn kjøper seg hustruer fra den tredje verden.

FARLIG MYKPORNO

Pornografien alminneliggjør, rettferdiggjør og oppfordrer til forakt og

voldshandlinger mot kvinner og barn. Det er galt å skille mellom såkalt mykporno og hardporno, fordi det i bunn og grunn dreier seg om det samme perverse kvinne- og menneskesynet. Graden av vold øker jo "hardere" pornoen blir- og det blir dermed lettere å ta avstand fra denne delen av pornoen. Derfor er mykpornoen like farlig fordi den flytter grenser for hva som er "normalt" og "akseptert". Kampen mot de halvstatlige (!) Narvesen kioskene blir derfor også enormt viktig for den kommende porno-kampen.

HODENE TIL FOLK

På sytti-tallet og begynnelsen av åttitallet sto anti-pornobevegelsen sterkt i de fleste deler av landet. I de siste par årene har vi ikke vært like mye på banen over alt. Samtidig kan vi se at "uskyldige" misseshow og skjønnhetsskåninger blomstrer opp igjen, og at Hennes & Maurits stadig er på offensiven med nye kropps- og kjønnsfikserte reklamer. Pornoen blir heller ikke mindre ille. Derfor må vi faderlig fort ta opp kampen igjen for alvor. Her ligger en enorm utfordring for oss som utgjør en ny generasjon kvinnebevegelse.

Det dreier seg faktisk om å vinne hodene til folk. I nabolandene våre, Sverige og Danmark, har ikke anti-porno bevegelsen stått like sterkt - og forholdene er der etter. En trenger ikke dra lenger enn til København sentrum for å forstå hva det vil si. Aktivistisk pornokamp gir resultater. I Stavanger diskuterer videobransjen nå å fjerne all porno fra sine hyller, etter intens jobbing fra aktivister der.

SEKSUELL FRIGJØRING

Gjennom en seriøs og hard kamp mot pornoen kan kvinner erobre gleden og tryggheten i vår egen seksualitet. Samtidig mens vi knuser den råtna pornoen, må vi delta i den samfunns-messige debatten om seksualitet. Vi må snakke om hva vi ønsker seksualitet skal være, men aldri glemme at pornografien er et av de største hindrene for en seksuell frigjøring.

Derfor: Reis dere opp av sofaen, mobiliser venner og kjente, kom dere ut på banen - og la pornoen brenne!

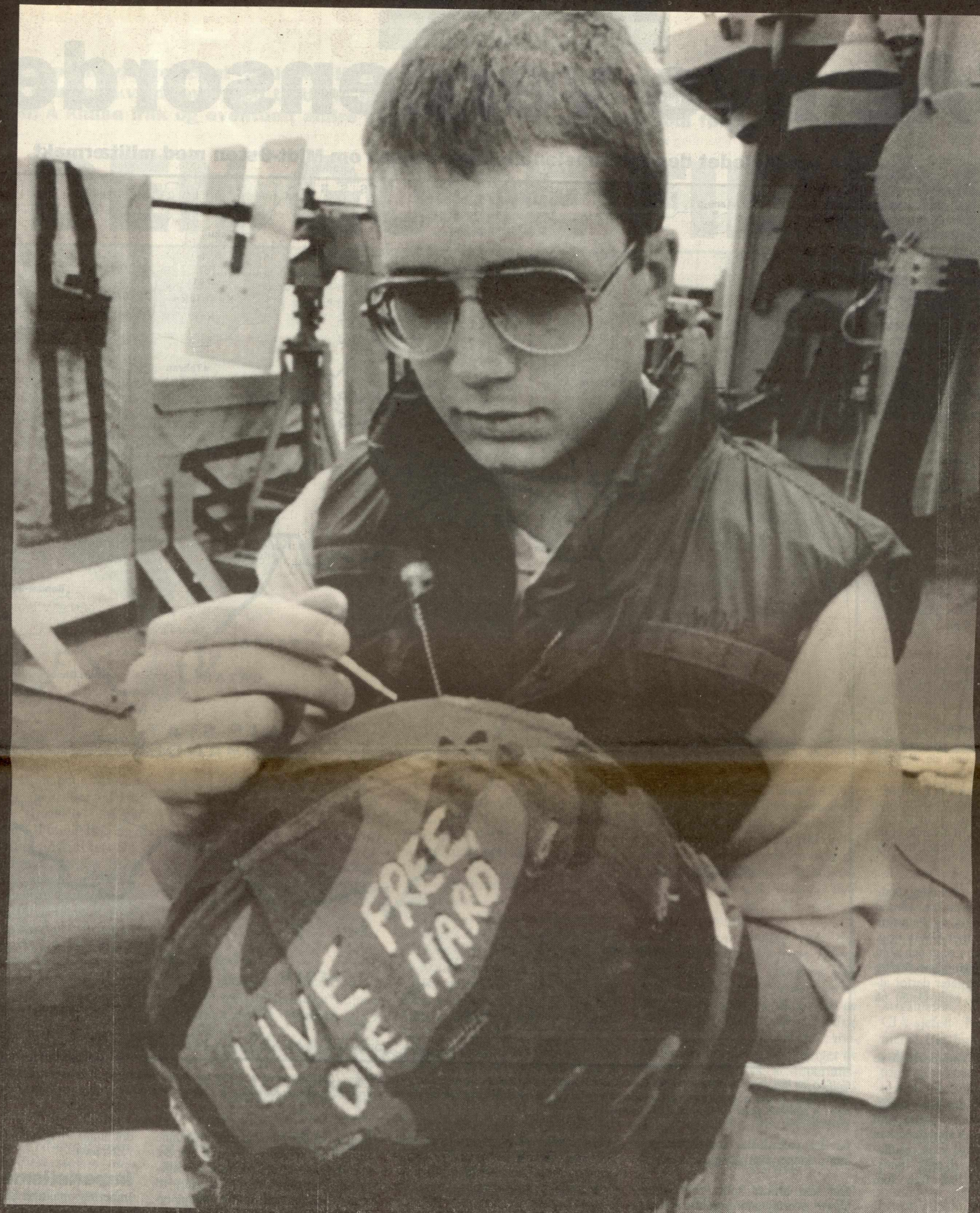
ELIN HAUGSGJERD ALLERN



Pornoen gjenspeiler et ekstremt bilde av maktforholdene i samfunnet. Kvinneundertrykkinga er den viktigste sida ved pornoen. FOTO: KLASSEKAMPEN



Endelig en ting å bruke politiet til. FOTO: KLASSEKAMPEN



USA, den “frie” verdens forkjempere. Nok engang på korstog for “Demokrati og frihet”. Nå marsjerer de igjen, for kontroll over oljen, og en “endelig” løsning på det arabiske problem.

USAs nye verdensorden

Motsetningene mellom USA og EF som blusset opp rett før krigsutbruddet, er forpostfektninger i den internasjonale konferansen om Midt-østen som USA nå har startet med våpenmakt. Motsetningene overskygger ikke de fellesinteressene som de vestlige stormaktene har for å sikre kontrollen over Midt-Østen. Motsetningene avdekker bare uenigheter om plassene rundt den politiske kommandosentralen når militær makt har talt. I det øyeblikket krigen brøyt ut, ble fellesinteressene de rådende fordi Golf-krigen er innledningen på en omveltning i Midt-Østen på kort og lang sikt.

Iraks invasjon av Kuwait knyttet sammen to interesser: USAs ønsker om å sikre militær kontroll over oljefeltene i Golfen og å knuse Saddam Hussein for å fjerne Irak fra en posisjon som kan forrykke den politiske og militære styrkebalansen i regionen. Uten den tidligere supermaktkonfrontasjonen kunne USA samle FNs Sikkerhetsråd bak sin militære linje under dekke av Fns og de folkerettslige prinsippenes fane.

Irak skal vingestekkes, Saddam Hussein skal fjernes. Det er den umiddelbare målsettinga for USAs krig. Men krigen i seg sjøl vil føre til at den politiske situasjonen i hele regionen vil bli ustabil. Angrepet på Irak har splittet den arabiske verden på en måte som stikker dypere enn da Egypts president Anwar Sadat skrev under Camp David-avtalen i 1979. Krigen mot Irak har samtidig trukket fram Palestina-spørsmålet på en måte som tvang Egypt og Syria til å varsle at de vil bytte side dersom Israel trekkes inn i krigen.

Det dreier seg om grunnleggende strømninger i den arabiske verden som fører til at Jordan og Palestina står enhetlig samlet mot USAs krig. Det krever endringer i regionen som vil kunne rokke ved grensene slik de ligger i dag. Det eksisterer derfor allerede nye kart over Midt-Østen på tegnebrettet.

Nytt kart

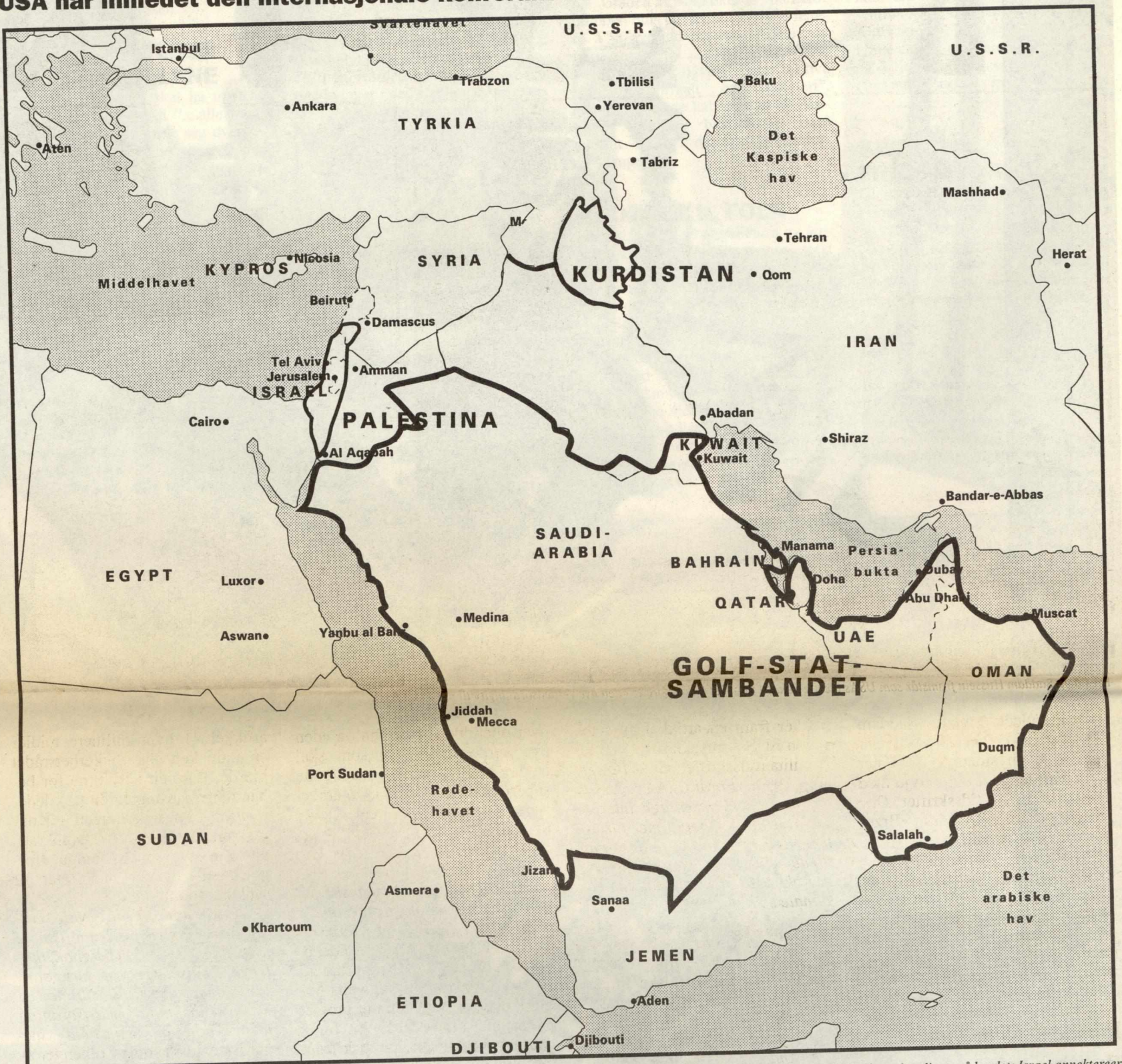
Hvordan kan kartet komme til å se ut?

Det blir rapportert at det første slaget mot Irak slo ut rakettrampene som var rettet mot Israel. Rapportene kan være sanne; de kan også være resultatet av en bevisst amerikansk framstilling av angrepet mot Irak som vellykket.

Nettopp Israel er nøkkelen til en eventuell neste fase i omforminga av Midt-Østen. Dersom Israel trekkes inn i den pågående krigen, vil perspektivet raskt kunne utvide seg til å omfatte fase to, ikke minst dersom krigen trekkes ut i langdrag.

Det er utelukkert at Israel vil rømme de okkuperte områdene Vestbredden og Gaza eller det annekterte Øst-Jerusalem og Golan-høydene. Et sannsynlig resultat av en væpnet konflikt vil være at palestinerne fordrives til Jordan. Jordan blir erklært som den palestinske staten, i tråd med den israelske strategien. Dette er en "løsning"

USA har innledet den internasjonale konferansen om Midt-Østen med militærmakt.



Golf-krigen kan være innledningen på den internasjonale konferansen om Midt-Østen som blir diktet med USAs militærmakt. Et nytt kart over Midt-Østen kan ligge på bordet: Israel annekterer Vestbredden, Gaza og Sør-Libanon. Syria får resten av Libanon. Jordan blir den palestinske staten. Irak deles opp i et Kurdistan og i en eller to arabiske stater (sunnilshia). Golf-staten går sammen i et samband under USAs økonomiske og militære kontroll.

på det palestinske spørsmålet som stormaktene vil stille seg bak.

Det kan brukes som "forhandlingsskort" overfor andre arabiske land, i første rekke Syria som med Saddam Husseins sannsynlige fall igjen vil gjøre krav på å være den ledende arabiske staten i regionen. For å sikre seg kontrollen over de livsviktige vannressursene, streber Israel etter å annektere områdene opp til Litani-elva i Libanon. I en stormaktsløsning vil den øvrige delen av Libanon bli tilbudt Syria i motytelse mot å anerkjenne Israels nye grenser.

Her vil Jordan som palestinsk stat spille en viktig rolle. Palestina, i likhet med Syria og Egypt, vil bli kontrollert militært av Israel, som vil bli holdt oppe som regional stormakt av

USA. Målet er at palestinerne skal forsone seg med situasjonen og dermed fjerne det viktigste i den israelsk-arabiske konflikten.

Egypt vil få høy prioritet i Pentagon for å vokte den politiske stabiliteten i landet. Det samme gjelder Saudi-Arabia og de mindre Golf-statene som eventuelt inngår i et Golfstat-samband som blir gitt en mer demokratisk fasade enn de sittende sjeikedommene. Golfstat-sambandet vil ligge under amerikansk kontroll.

Frankrike og EF vil få tilsvarende oppgaver overfor de arabiske landene i Nord-Afrika. I ytterkanten av Midt-Østen vil Sudan sultes ut av alliansen med Libya, og Sør-Sudan blir opprettet som egen stat. Eritrea blir selvstendig stat.

Slaget om Kuwait og Irak vil kunne føre til en oppdeling av Irak når det kurdiske spørsmålet blir satt på dagsorden. Nordområdene blir gjort til Kurdistan som skal ha den samme effekten på kurderne som Jordan som palestinsk stat, skal ha på palestinerne. Tyrkia har store interesser av det oljerike Mosul-området i nord, som også ligger under syrisk interessesfære. Her vil Tyrkias kontroll over vannressursene i Eufrat tvinge Syria til å bilegge kravet, igjen i utbytte mot Libanon. Resten av Irak forblir en arabisk stat, eventuelt delt i to, en sunni-muslimsk og en shia-muslimsk, og med en eventuell grenseregulering med Iran. USA og stormaktene vil forsøke å hindre Iran å vinne nye posisjoner i Golf-området ved Iraks fall.

Tyrkia, Syria og Irak vil ligge under

dominans av tysk-franske interesser - i EFs navn.

Imperialismen

Imperialismaktene har tegnet dagens kart over Midt-Østen. Strategien har vært å dele opp området i mindre stater for å hindre framvekst av regionale stormakter. Slike vurderinger ligger bak USAs krig i Golfen og felttoget mot Irak.

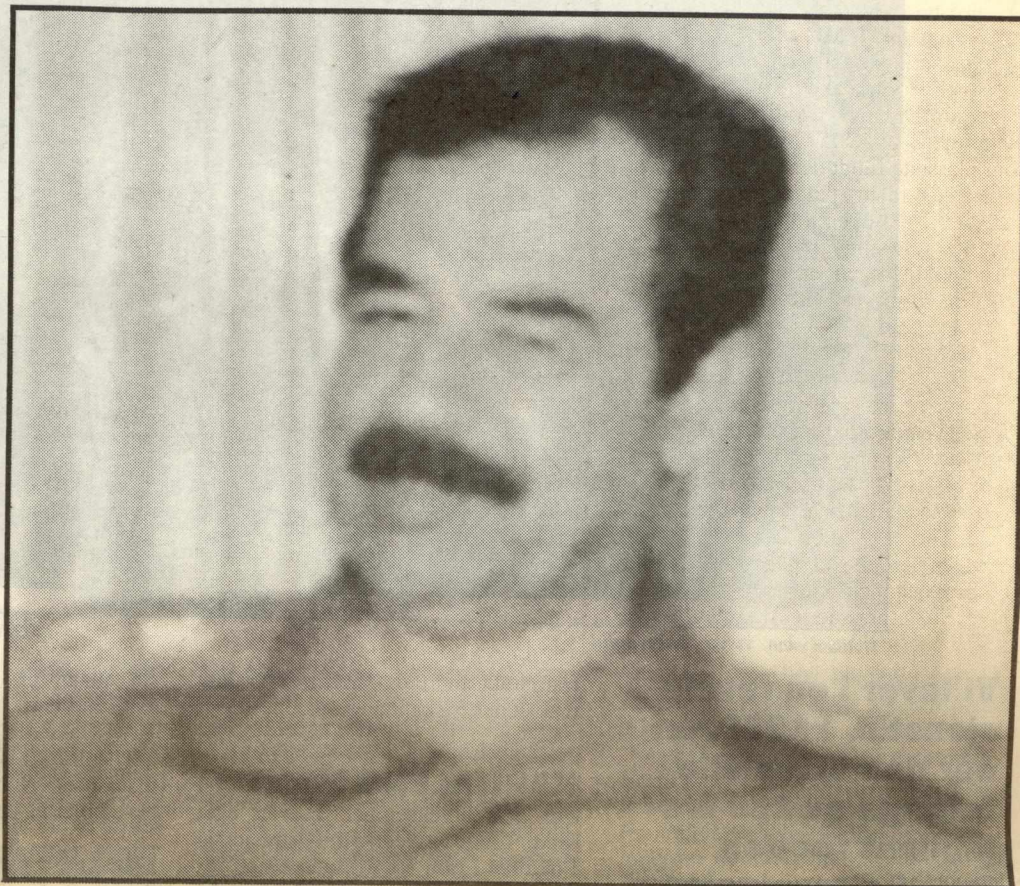
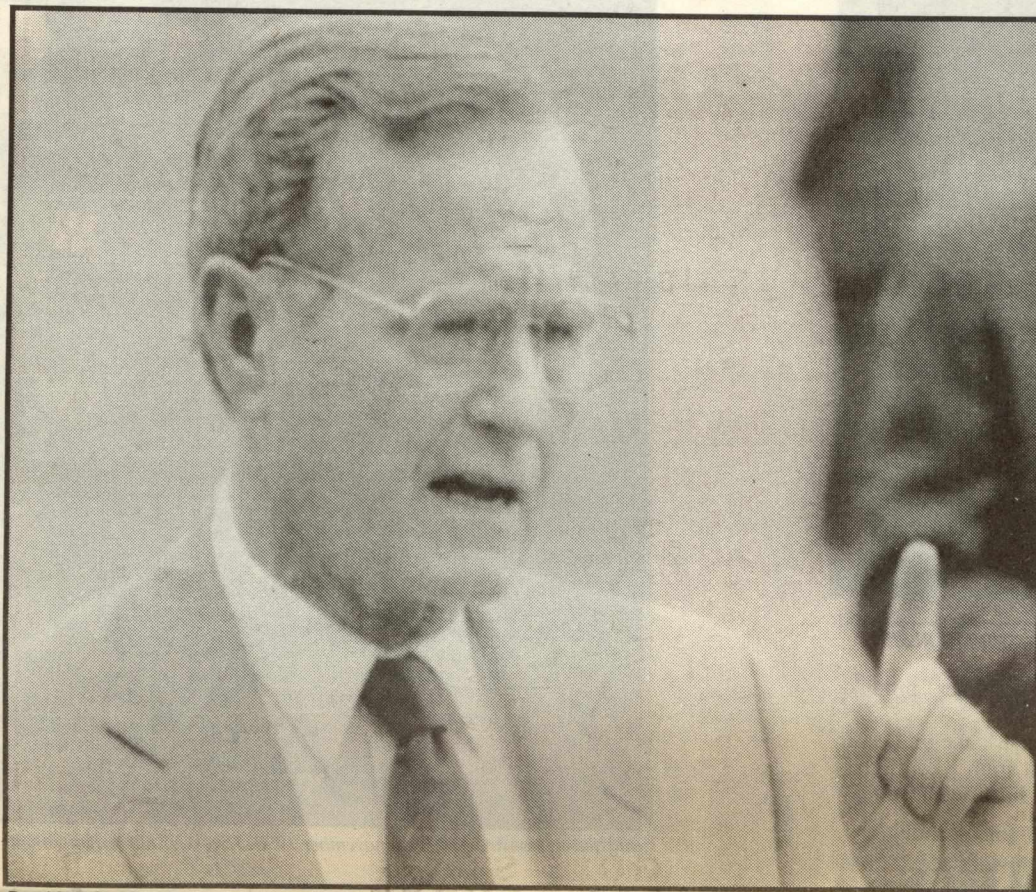
Den største utfordringa mot denne strategien er den voksende anti-imperialistiske og pan-arabiske strømninga som Golf-krigen skaper. Det kan forkludre den internasjonale konferansen om Midt-Østen slik stormaktene har tenkt seg den.

PETER M. JOHANSEN

USAs ideelle fiende President Saddam Husseins intervju med CCN mandag kveld lever opp til USAs målsetting med Golfkrigen: Å knuse Irak og eventuelt andre stater som tru-

er USAs posisjon. Under CNN-intervjuet framsto Saddam som «den ideelle fiende» slik Golf-konflikten er blitt drevet fram til krig som følge av USAs politikk.

DEN GODE FIENDE



President Saddam Hussein framstår som USAs ideelle fiende i forsøket på å opprette «den nye verdensordninga» til president Bush

Intervjuet med Saddam Hussein bekreftet derfor bare en situasjon som har vart lenge. I et intervju med det tyske tidsskriftet *Der Spiegel* beskriver Zbigniew Brzezinski forholdet slik:

«Bush har i all vesentlighet gjort en riktig bedømming av Saddam Hussein. Irakerne gjorde en grunnleggende feil da de invaderte Kuwait. På den andre siden forregnet den amerikanske regjeringa seg når de håpet å kunne demoralisere Saddam Hussein i all offentlighet uten å måtte føre krig.»

Politisk mål

Brzezinski forklarer den kompromissløse posisjonen mellom USA og Irak og understreker at «Det hvite hus kaldt og rasjonelt kalkulerte med det best mulige tidspunkt for å slå til og la opp den amerikanske politikken etter dette.»

Men Brzezinski ser ikke krigsbeslutninga i sammenheng med en bevisst amerikansk strategi. Det gjør derimot Michael T. Klare, professor i fred og internasjonal sikkerhet ved Hampshire College i Amherst, Massachusetts, og forfatter av boka «Krigen som aldri tar slutt» (Gyldendal Fakkell, 1974).

— Senvåren 1990 betraktet USAs militære ledere voksende stater som Irak som en betydelig langsiktig trussel mot USAs globale overlegenhet i tida etter Den kalde krigen, skriver Klare. Han

trekker fram en artikkel av stabssjefen i US Army, Carl E. Vuono, i militærtidsskriftet *Sea Power*, april 1990: «Fordi USA er en global makt med vesentlige interesser overalt i en stadig mer turbulent verden, må vi se lengre enn til det europeiske kontinentet og ta i akt andre trusler mot vår nasjonale sikkerhet.»

Bush-tale

Dermed hadde den militære ledelsen utformet de politiske linjene som Bush streket opp i sin tale i mai 1989:

«Å håndtere et Sovjetunionen i forandring kommer i høyeste grad til å bli en utfordring, men de sikkerhetsmessige utfordringene vi i dag står overfor, kommer ikke utelukkende fra øst», sa Bush og pekte på regionale utfordringer som «...raskt holder på å forandre det strategiske landskapet. Vår plikt er klar. Vi må sette stopp for spredningen av avanserte våpen; vi må stagge aggressive bestrebelser fra overløper-regimer.»

Den mest åpenbare utfordringen kom fra Irak, dernest Iran, som kan fylle et vakuum etter Irak. Det er derfor verd å merke seg at USA allerede nå advarer mot at Iran er i ferd med å utvikle atomvåpen på bakgrunn av opplysninger fra blant annet Leonard S. Spector ved Carnegie Endowment for International Peace.

Kastrere Irak

Denne målsettinga rommer både behovet for å sikre kontrollen

over oljekildene i Golfen og «den nye verdensordninga» som skal bevare USA som dominerende supermakt etter at den «gamle» supermaktskonflikten er skjøvet til side.

— Kastreringa av Irak har blitt et mål i seg selv — et mål som for de fleste amerikanske ledere ikke krever noen ytterligere motivering, konkluderer Klare.

Konklusjonen lar seg avlede av USAs politikk i Golf-konflikten. Først USAs støtte til Kuwaits politikk overfor Irak, deretter presset på Saudi-Arabia og Egypt for å danne en militær og politisk front mot Irak umiddelbart etter invasjonen og tilslutt beslutninga 24. oktober om å gi de amerikanske styrkene en offensiv karakter etter møtet mellom stabssjef Colin Powell og øverstkommanderende Norman Schwarzkopf i Saudi-Arabia. «Operasjon Ørkenskjold» ble til «Operasjon Ørkensverd» og nå «Ørkenstorm».

Endret mål

Sjøl da Bush møtte Kongressutvalget 30. oktober, ble verken beslutning om å gi Golf-styrkene offensiv karakter eller Golfkrigen mål avslørt. Samtidig trådte det nye kommandosystemet som gir Schwarzkopf full militær råderett, i kraft.

Bush-administrasjonens politikk var fra første stund å tolke FN-resolusjon 661 om økonomiske sanksjoner på bakgrunn av artikkel 51 i FN-pakten om kollektivt sjølforsvar, ikke i henhold til

artikkel 41 hvor militære midler er utelukket, slik Sikkerhetsrådet gjorde. Bare en halv time før behandlingen i Kongressen fikk lederen for forsvarskomiteén i Kongressen, Sam Nunn (Demokrat), vite om styrkeoppustninga. Ifølge Nunn ga det nådestøtet til sanksjonspolitikken.

«Etter min mening ville embargoen på sikt ført fram. Denne påstanden lar seg riktignok ikke lenger bevise. Jeg tror derimot at sanksjoner egnere seg bedre for en ny internasjonal verdensordning for sikkerhet og samarbeid», mener Brzezinski som er tilhenger av trilateralisme, dvs. at imperialismen består av «tre hjørner» (USA, Japan og EF-området) som må samarbeide, tross motsetninger.

Målet er Saddam

Til og med før FN's Sikkerhetsråd vedtok Krigsresolusjonen (678), hadde forsvarsminister Dick Cheney offentlig gitt Golf-konflikten «nytt» mål, sjøl om Saddam skulle bøye seg for FN's 11 resolusjoner og sanksjonene.

Om Irak «trekker seg ut av Kuwait, må vi ennå bekymre oss om problemet med hans ansamling av sofistikerte våpen», sa Cheney 25. oktober og mente at det «krever en langt mer aggressiv runde med sanksjoner enn det vi har sett til nå.»

I tråd med doktrinen hevdet Cheney i sin redegjøring for FN's krigsresolusjon til Senatets forsvarskomite 3. desember, at det er

bedre å ta oppgjøret med Saddam nå fordi konsekvensene er mindre med den anti-irakiske koalisjonen intakt «enn det kommer til å bli for oss å ta ham fatt om fem til ti år når koalisjonsmedlemmene har gått sine egne veier og når Saddam har blitt en mer rustet og mer truende regional supermakt enn han er nå.»

Heia-gjeng

Cheney hører til den krets av krigshissere som den tidligere CIA-sjefen har forskanset seg med i Det hvite hus. Det har fått enkelte amerikanske kommentatorer til å hevde at FN's krigsresolusjon var viktigere i forhold til Kongressen enn i forhold til stormaktene.

Theodor Sorensen, rådgiver til president John F. Kennedy (1960-63), sammenlikner Bush med Kennedys opptreden under Cuba-krisen i 1962. Kennedy omga seg kontinuerlig med innflytelsesrike politikere og hadde åpen linje med Khrustsjov. Bush har derimot holdt seg til heia-gjengen uten å trekke inn eksperter utenfra og med Egypt som hovedkilde om Saddam Hussein.

I 12 dager, fram til 2. januar, oppholdt Bush seg på Camp David, et sjeldent langt avbrekk i hans politiske virksomhet, på en høyst kritisk tid. Det tyder på at bestemmelsen for lengst var tatt — i henhold til «den nye verdensordenen».

PETER M. JOHANSEN

FREDELIG RE



Hvilken venn vi har i onkel politi

FOTO: KYRRE KARLSEN

Vi lever i en revolusjonstid. I 1989, under den offesielle feiringa av 200-årsjubileet for den franske revolusjon, ble det sagt at revolusjoner hører fortida til.

Et halvt år seinere ble regimene i Øst-Europa feid vekk av folkelige opprør. Et håp er tent hos europeiske og norske radikale: Muligheten for fredelige revolusjoner i vår tid.

Ingenting hadde vært bedre enn at folket og arbeiderklassen tok makta uten blodige sammenstøt med representanter for det gamle samfunn. Imidlertid, hva er realitetene?

Omveltningene i Øst-Europa var først og fremst resultat av Sovjetunionens og Tysklands plan for et nytt samarbeid. Kommando-økonomien i Øst-Europa fungerte hemmende på denne planen og måtte forandres. Det snyltende byråkratiet, herskerklassen som levde av denne økonomien, måtte skiftes ut.

I denne sammenheng ble folke-massene aktører i et globalt spill, statister i en forestilling som var registrert på forhånd.

“Revolusjonene” i Øst-Europa var kun et skifte fra en udugelig statskapitalisme til en tradisjonell markedskapitalisme. Et virkelig folkelig opprør ville uten tvil ha

frambrakt andre og langt mer brutale reaksjoner fra kapitalens side.

KAPITALENS MAK

For å ta et eksempel fra vårt eget land: Chateau Neuf-demonstrasjonen i oktober i fjor, en demonstrasjon for å blokkere et diskusjonsmøte med rasister i panelet.

Tåregass og ridende politi ble satt inn for å bryte opp demonstrasjonen. 8 politihester ble i full galopp drevet inn i mengden. At ingen ble alvorlig skadd, var ikke politiets fortjeneste.

Var kapitalens makt trua ved denne demonstrasjonen?

Om det norske samfunnet kommer i den situasjonen at demonstrasjoner og streiker truer med å velte systemet, hvilke midler vil da bli brukt mot folket?

For dem som innbiller seg at staten og statens voldsapparat, politiet og det militære er en nøytral faktor i samfunnet, vil dette spørsmålet ha liten mening. Spørsmålet om hvilke midler som vil bli brukt for å holde folket på plass, bør for oss andre være et spørsmål til ettertanke.

KARDEMOMME BY

I Norge er den rådende forestillingen at vårt land er en liten fredet plett, en utkantprovins av Europa, et land med fredelige tradisjoner hvor endringer i samfunnet har skjedd gjennom kompromisser og samarbeid. Vi er en Kardemmeby i verdenssamfunnet.

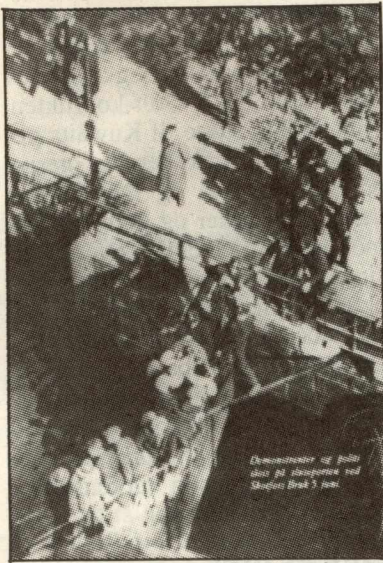
VI, derimot mener at Norge er et klassesamfunn hvor mindretallet har makta, et mindretall som baserer

sin makt på at de eier produksjonsmidlene i landet.

Klassenes motstridene interesser trer sjølsagt klart fram i konfliktsituasjoner. Norsk historie er full av eksempler på dette.

MENSTADSLAGET 1931

Under stor-lockouten våren 1931 forsøkte Norsk Hydro å holde arbeidet i gang med hjelp av streikebrytere. Et masse møte med hele 4.000 deltakere krevde en umiddelbar slutt på streikebryter-arbeidet. Norsk Hydro provoserte og satte arbeidet igang igjen. Det ble utsteda demonstrasjonsforbud i hele distriktet. Men forbitnelsen var stor, og to store de-



Menstadslaget: Slaget på Skotfoss sluseport. Politi, statspoliti og militære mot arbeidere 1931.



Budsjett-demonstrasjon, Oslo november 1990: Hva skjer når makta virkelig er trua?

monstrasjonstog marsjerte påny til Menstad, der de ble forsøkt stoppa av statspolitiet.

Etter slaget som fulgte, trappa myndighetene opp kampen. Det ble sendt fire(!) krigsskip og 150 mann fra garden. Dessuten ble 1500 mann fra Telemarksbataljonen delvis mobilisert. Arbeidet ble gjenopptatt med sterkt vakthold fra de militære.

Menstadkonflikten fikk rettslig

etterspill. Flere demonstranter og arbeiderledere ble fengsla opptil 10 måneder.

HORNSRUD-REGJERINGA 1928

Menstadslaget er langt fra noe enkeltstående eksempel på at borgerskapets voldsapparat settes inn mot arbeidere. Under de store skogsarbeiderkonflik-

BERED DE NO

I Norges lov er finnes en spesiell type paragrafer, kalt beredskapslovene, eller “Lov om særlige tiltak ved krig, krigsfare eller liknende forhold” av 15.desember 1950.

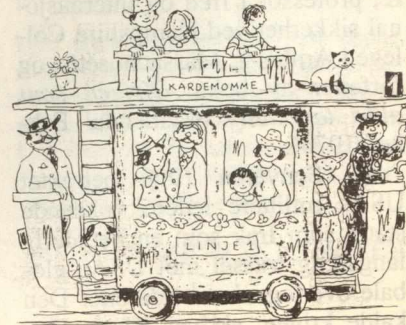
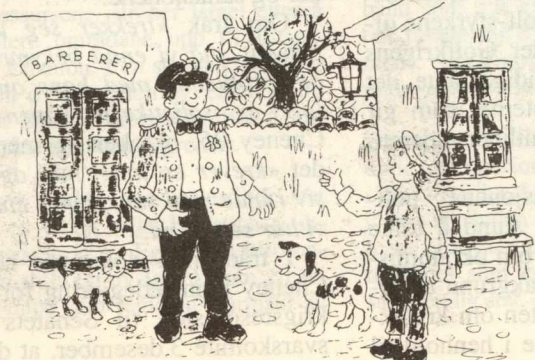
Loven er ikke bare beregnet på krig, men også noe så uklart som “liknende forhold”, noe som gjør dem til rene unntakslover. Det er nemlig den sittende regjering som til enhver tid kan bestemme hva som er “liknende forhold” og dermed sette dette lovverket i kraft. For eksempel ved en skjerpa situasjon

med store streiker, en sterk revolusjonær bevegelse og krise i samfunnet.

Hva går så disse beredskapslovene ut på? De innebærer at landet blir satt i unntakstilstand og hæren blir “satt på krigsfot”, det vil si mobilisert til kamp.

Andre lovparagrafer i lovverket kommer også til anvendelse, som paragraf 86 i straffeloven:

“Med fengsel fra 3 år inntil 21 år straffes dem som med krigstid for øye oppfordrer eller



VOLUSJON...?



FOTO: KLASSEKAMPEN

tene i Julussa -27, Austmarka -28 og Randsfjorden -31-34 ble politiet aktivt satt inn for å beskytte streikebrytervirksomhet.

At klassene har motstridende interesser, vises ikke bare ved streiker og åpne klassekamp-situasjoner. Arbeiderpartiets valgseier høsten -27 førte til dannelsen av den første Arbeiderparti-regjeringa i januar -28.

I regjeringserklæringa som ble

lest opp i Stortinget, het det blant annet at regjeringa ville oppheve "tuktuslovene" og andre arbeiderfiendtlige lover. Underbetalt nødsarbeid skulle avskaffes. Årets våpenøvelse skulle sløyfes og full avvæpning forberedes.

Hornsrudregjeringa fikk en kort karriere. På grunn av mistillitt i Stortinget, måtte den gå av etter 18



Alta, 1981: Makta viste tenner og vant.

FOTO: KLASSEKAMPEN

dager. Det ble sagt at regjeringa kun framtrådte på vegne av deler av befolkninga, arbeiderklassen, og at den savna den tillitten som var nødvendig for å gjenreise de offentlige finansene.

Hornsrudregjeringa ble i realiteten felt av økonomiske krefter utenfor Stortinget, først og fremst bankvesenet. Uansette om vi lever i et såkalt parlamentarisk demokrati, ligger den reelle makta utenfor Stortinget.

De fleste av lovene og bestemmelsene som Hornsrudregjeringa ønska å forandre er historie nå. Det er et resultat at den herskende klasse, borgerskapet, har vært hardt presset av arbeiderklassen og har funnet andre og mer avanserte måter å utøve makta si på.

Mange av dem som opplevde

"de harde 30-åra" sier at dagens samfunn får fler og fler likhetstrekk, et kapitalistisk samfunn med en enorm og stadig økende arbeidsløshet og rein sosial nød.

Arbeidsløshet og suppekøer er ikke noe som hører historia til. Det er uløselig knytta sammen med kapitalismen som system.

ALTAKAMPEN 1981

50 år etter Menstadslaget får vi igjen demonstrert hva myndighetene og den herskende klasse er villige til å sette inn av maktmidler.

Denne gangen gjaldt det Altaelva som skulle demmes opp. Tross store protester angående naturhensyn, urbefolkningens rettigheter og feilaktige kraftprognoser, ble utbygginga triumferende gjennom i Stortinget ved hjelp av Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen.

Utbyggingsmotstanderne etablerte telteir ved anleggsveien og lenket seg fast foran anleggsmaskinene. 600 politifolk fra hele landet ble beordret opp til Alta der de ble innkvartert i en egen båt på Alta havn. Utbyggingsmotstanderne ble fjernet og ilagt store bøter som mange ennå betaler på.

Makta viste tenner og vant.

Dette er eksempler henta fra det forholdsvis fredelige Norge. I andre deler av verden er konflikten tydeligere og tar en mer voldelig karakter, men det er de samme klassene som står mot hverandre.

DEMOKRATIETS RAMMER

Kan sosialismen innføres ved å velge

inn sosialister og kommunister på Stortinget? Vi lever da i et demokrati?

Ja, i et borgerlig demokrati. Borgerskapet har bukta og begge endene, men tillater opposisjon innenfor rammene av samfunnsordenen, innenfor rammene av den private eiendomsrett. Hvem legger grunnlaget for at Stortinget kan gjøre ulike vedtak? Hvem legger premissene for utviklingen av samfunnet?

De som har makta over økonomien, bestemmer også i hvilken retning samfunnet skal gå.

Men: Borgerskapet er ingen ensartet klasse. Innenfor borgerskapet er det fullt av motsetninger, store stridigheter om hvordan samfunnet skal se ut. Men fordi herskerklassen har makt til å forme samfunnet, er det nettopp motsetningene innad i borgerskapet som virkelig betyr noe.

LOVVERKET

Stein Lillevolden blir varetektsfengsla i flere uker for å ha sparka til en politihund, spraya slagord på ambassadevegger og deltatt i ulovlige demonstrasjoner. Tror vi da at oppviglerparagrafen ikke vil bli brukt hvis revolusjonære stortingsrepresentanter i en revolusjonær situasjon oppfordrer til å styrte det bestående samfunn?

Tror vi at beredskapslovene er til for moro skyld?

Tror vi at borgerskapet gir fra seg makta frivillig...?

PETTER THORESEN
INGOLF SUNDFØR

SKAPSLOVENE - RSKE UNNTAKSLOVER

tilskynder til, er med på beslutning om eller deltar i lock-out, streik eller boykott..."

Disse lovene understreker den klassekarakter de har. De er innrettet på å fungere til fordel for borgerskapet. Lovene er ikke bare innrettet på en unntakstilstand, men også mot ethvert forsøk på å styrte herskerklassen i Norge

Beredskapslovene gir anledning til brutal undertrykking av progressive når situasjonen blir slik at borgerskapet må ta av seg sine

silkehansker og vise den pansrede neve.

OPPVIGLER PARAGRAFEN

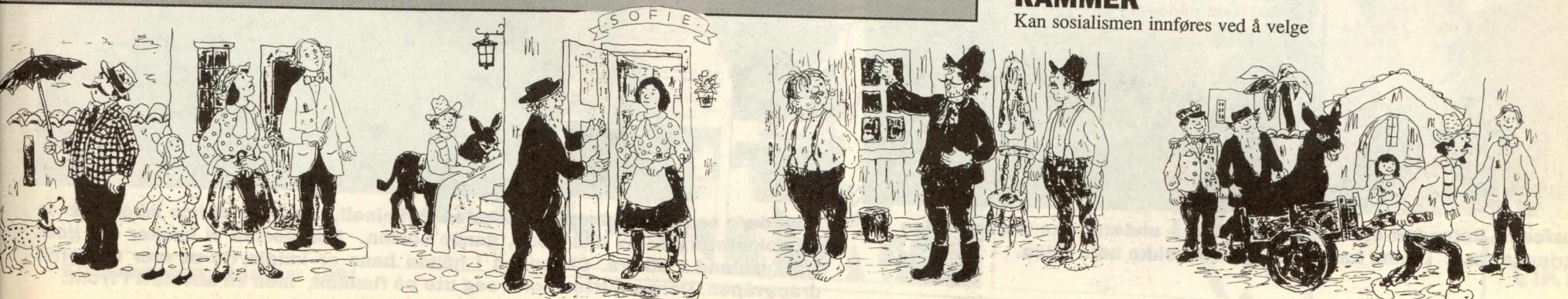
Straffelovens paragraf 140, den såkalte oppviglerparagrafen, gir bøter eller fengsel inntil 8 år for "den som offentlig oppfordrer eller tilskynder til iverksettelsen av en straffbar handling, eller forherliger en sådan."

Stein Lillevolden ble dømt etter denne paragrafen, mens Arne

Myrdal nesten et år etter Fevik ennå ikke er tiltalt. Er det noe man kan kalle "å oppfordre eller tilskynde en straffbar handling," må vel Fevikslaget være et stjerneeksempel.

Dette viser, etter vår mening hvem det bestående samfunn ser på som spydspiss for økt høyredreining og oppsplitting av arbeiderklassen, og hvem som er borgerskapets virkelige trussel.

Praktiseringa av lovene sier også endel om lovenes klassekarakter.



FØR SLAGET



Sjefssvinet hilser på Miss Piggy, Hege Søfteland.

FEVIK, APRIL 1990. I ETTER



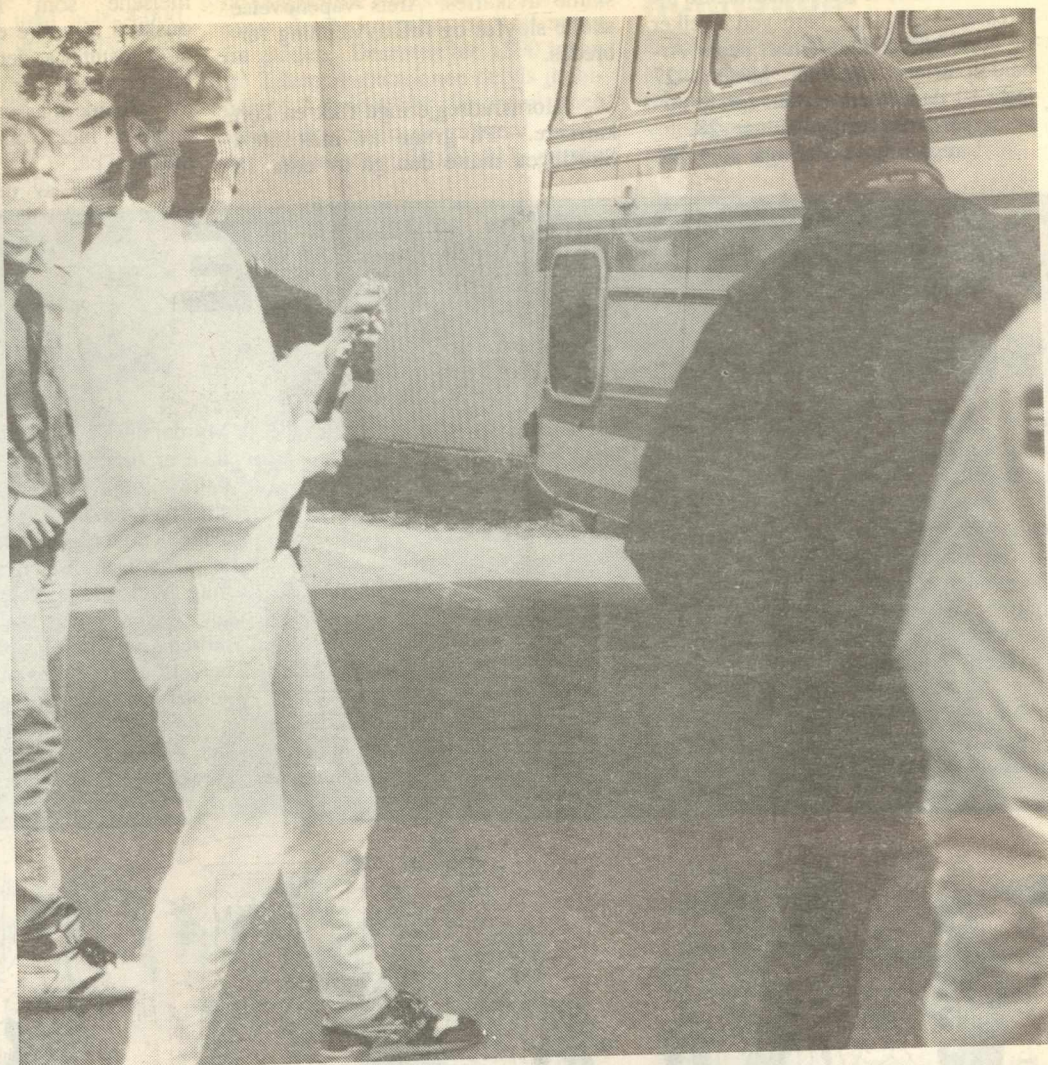
Denne staute karen spilte en fremtredende rolle i de fremste rekkene av Myrdals hird. Her poserer han ved siden av Myrdal før bussen med demonstranter ankommer. Foto: Agderposten



Man skulle ikke umiddelbart tro at denne straittingen var en forherdet forbryter. Men man skal som kjent ikke skue hunden på hårene...



Metamorfose!! Batongen ble flittig brukt for å understreke argumentene om den overlegne rase. Denne karen var i første rekke hele tiden.



Som dere ser likner han på en ungdomskriminell, men det er han ikke. Han er en voldsforbryter av den gode, gamle sorten. Den sorten vi husker så godt fra Tyskland i 30-åra. Chakooen i hånda hans er imidlertid et mer moderne drapsvåpen. Denne gutten holdt seg ute på flanken, men så absolutt i front.

MANCHESTER

FOTBALL OG RELGION

Før i tiden kunne man finne katolske og protestantiske fotballklubber i England. Manchester United er fremdeles en katolsk klubb, men i likhet med andre katolske og protestantiske klubber har relgionen mer eller mindre mistet den rollen den hadde i Manchester. I Skottland derimot har man fremdeles katolske og protestantiske klubber. I byen Glasgow finner man to erkerivaler som har hver sin relgion.

Celtic er et katolsk lag, mens Glasgow Rangers er protestantisk. For ca. ett år siden kjøpte Glasgow R. en spiller som var katolikk, før den tid var alle spillerene på Glasgow R. protestantiske. Dette kjøpet skapte stor oppstandelse blant både katolikker og protestanter i Skottland, og fremdeles er det mange som ikke vil akseptere dette spillerkjøpet. Celtic har bare katolske spillere, og i forandring på dette er i øyeblikket lite sannsynlig.

I England har berømte lag som f.eks. Manchester United, Arsenal og Liverpool tradisjonelt vært katolske lag,

mens Everton og Manchester City har vært protestantiske. Tottenham er en klubb som har hatt jødiske tradisjoner. Mange Engelske klubber har et spesielt forhold til relgion. Man kan høre om de mest utrolige ting, der hvor relgion og fotball blir koblet sammen. Everton er som sagt en protestantisk klubb, og dagen før de har hjemmekamp, går de i kirka. Det latterlige er at de også tar med seg matchballen inn i kirka. Mon tro om det er et forsøk på å drive de onde djevlene ut av ballen.

Katolske og protestantiske klubber i England har ofte et godt forhold til likesinnede i Skottland. Manchester United og Celtic er to katolske klubber, og forholdet mellom klubbene og supporterene er fantastisk. For et par måneder siden spilte de en testimonial kamp, og inntekten fra kampen skulle gå til Bryan Robson. En fotballspiller på Manchester. 42.000 tilskuere så kampen, og selvom kampen ble spilt i Manchester, var det hele 16.000 Celtic supportere der. Manchester United og Celtic sang

hverandres sangrop, og de byttet supporter-utstyr. Det ble også sunget pro-IRA sanger til støtte for katolikken i Nord-Irland.

Herunder vil jeg nevne at jeg traff på noen tyskere i London. Det var St.Pauli fans som hadde vært på fotballferie i Skottland. Blant den tyske fansen kan man finne mange nazister og andre idioter, men St.Pauli fansen var definitivt ikke det. De kunne fortelle at de hadde et godt forhold til Celtic fansen og at de hatet nazister. De hadde til og med sine egne klistremerker med sitt lags emblem og "knus nazismen" på samme klistremerke. St. Pauli spiller i den tyske første divisjonen, og er fra storbyen Hamburg. Akkurat nå sliter de i bunnen av tabellen, men vi får håpe de greier seg.

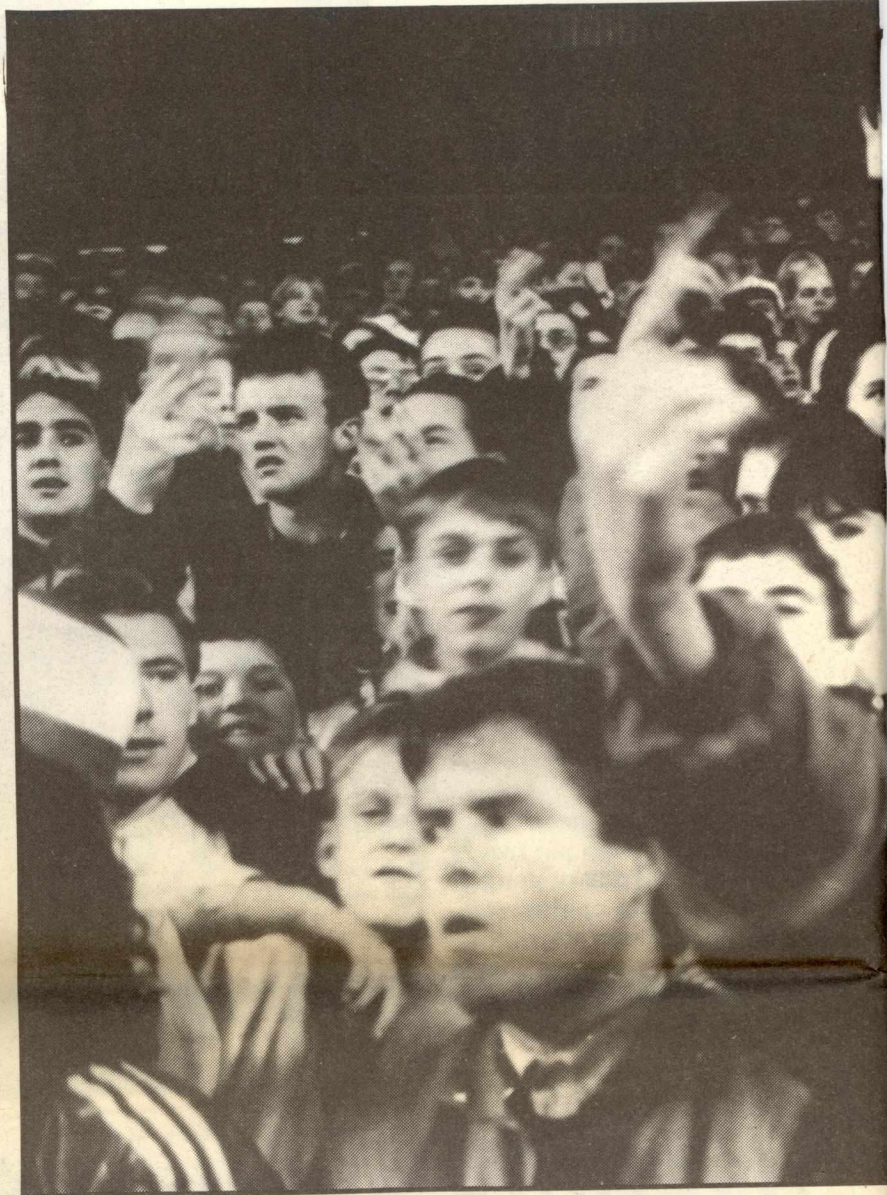
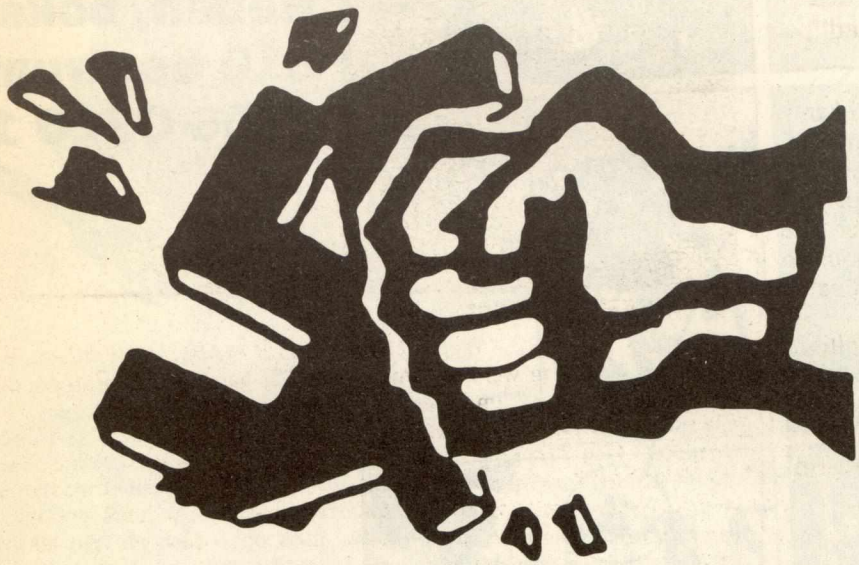


FOTO: KLASSEKAMPEN

ST.PAULI-FANS



GEGEN RECHTTS!

United fansen ble kalt "Den Røde Arme". Den spredte krig & ødeleggelse. Knivstikking & slosskamper var et vanlig syn på hjemme & bortekampene. Det finnes dessverre utallige eksempler på fansens voldelige gjerninger, og det vil ta lang tid før fansen blir kvitt det ryktet de har fått på seg.

I de siste årenen derimot har united-fansen vært "snille". Det er en trend som man finner blant alle engelske supportere. Purken har fjernet mange bråkmaker ved hjelp av overvåking og infiltrasjon. Bl.a. 20 av de verste united-supporterene ble tatt ved hjelp av infiltrasjon for et par måneder siden. Mye av ansvaret ligger på de engelske fotballklubbene som må treffe tiltak for å få supporterene til å beherske seg. Slike tiltak vei-

ER UNITED



er tungt for supporterene som ønsker å være lojale overfor klubben sin. Forholdet mellom fotballklubbene og supporterene har vært den avgjørende faktor for at fansen har behersket seg: I England er det for øyeblikket minimalt med slåssing og lignende ting blant fansen. Tyskland, Italia, Spania og Nederland har langt større problemer med fansen.

“ikke bare bråkmake...”

Men fansen er ikke bare en samling av bråkmake. De aller fleste er skikkelige patrioter med greie på fotball og kjærlighet til spillet og sin klubb. De fleste følger laget i tykt og tynt, og med seg har de flagg skjerf og sang. Nettopp sangen er noe en ekte united-fan er mektig stolt av. Mens lagene utkjemper fotballkampen nede på banen, kjemper lagenes tilhengere en annen kamp på tribunen. Og den kjempe ikke med knyttnever eller våpen, men med strupen. De synger omkapp. Det ene lagets tilhengere prøver å synge så høyt og smstemt at det andre lagets fans ikke

kan høres. Og dette er en kamp united sjelden taper.

“Vi sang Liverpoolfansen sønder og sammen...”

Etter at united hadde tapt 1-2 for Liverpool i Ligacupfinalen i 1983, dro fansen likevel fornøyd hjem til Manchester. Vi sang Liverpoolfansen sønder og sammen, sa de. Da kunne de reise hjem med stoltheten i behold.

Historiene om uniteds tilhengere er mange og merkelige. De aller ivrigste går aldri glipp av en united kamp, uansett når og hvor den blir spilt. Hele livet deres dreier seg om united. De jobber som bare det for å for å skaffe penger til å følge laget på bortekamper og til kamper i utlandet. De tar seg ikke ferie, men arbeider for å skaffe seg penger til en ny sesong. De reiser en distanse som tilsvarer jorden rundt flere ganger for å få fulgt united over alt.

Og den som har opplevd united fansens sang når hjemmelaget vinner og spiller godt på Old Trafford, glemmer det aldri. Det er som om tribune taket løfter seg av bare lydstyrke. Og det er utrolig

å oppleve hvordan fansen klarer å begynne sangene nøyaktig på likt. Det er som om det står en usynlig dirigent ute på banen og gir signal til at kampen skal begynne.

“We all follow Man united”,

Spillerene opplever det i kamp etter kamp, måned etter måned, år etter år. Og selv de som har spilt i mer enn ti sesonger på uniteds lag, sier at følelsen er like utrolig hver gang de løper ut på banen. De møter en sjokkbølge av lyd og sang.

“We all follow Man united”, tordner det mot dem i det de løper ut av spilletunnelen. Det gjør at Manchester united er en klubb helt utenom det vanlige. Det finnes ikke maken.

BRIAN McCLAIR

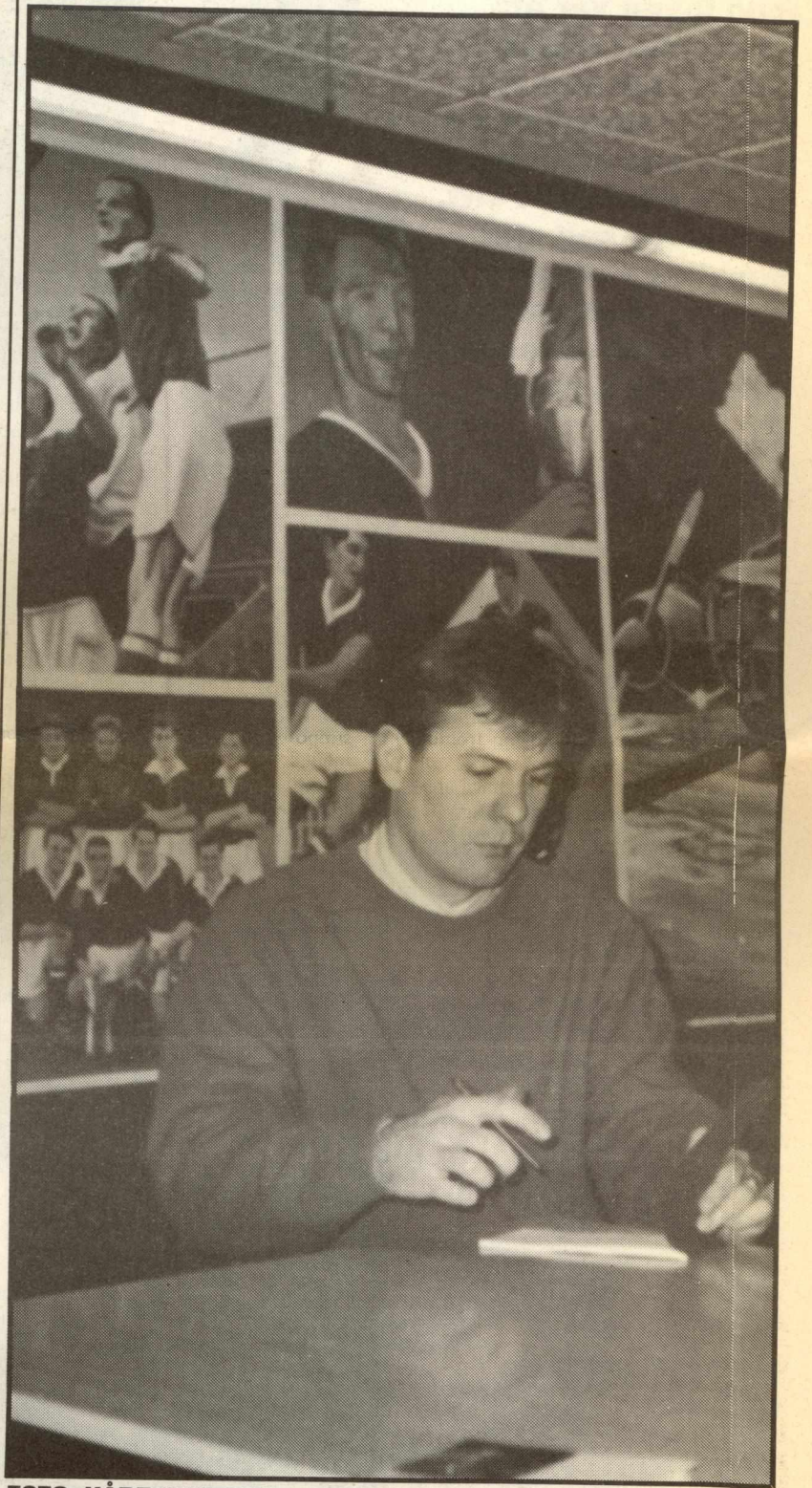


FOTO: KÅRE KNUTSEN

He's here, He's there. He's every f..king were..... Synger United fansen om Brian McClair. McClair er en skotsk landslagsspiller. Han ble kjøpt av Manchester United fra Celtic i 1987. Han er godt likt av fansen, ikke bare for hans fotball-ferdigheter, men også for hans politiske meninger.

McClair har alltid forsvart fansen mot overgrep fra f.eks det engelske fotballforbundet. Han har vært intervjuet i flere blader og magasiner, og han sparer ikke på kruttet, når sjansen byr seg. I en av Englands største musikkaviser ble han avbildet med ei T-skjorte hvor det stod; TO HELL

WITH MARGARET THATCHER

Han har snakket varmt om den tidligere sandinist regjeringa i Nicaragua, og han kritiserte USA's innblanding og støtte til Contras. Han har itillegg kommet med mange uttalelser om internasjonal politikk. Men først og fremst går han løs på den engelske konservatismen. McClair er et unntak blant engelske fotballspillere. Det er nemlig sjeldent at fotballspillere uttaler seg om politiske spørsmål. Derfor er det helt klart at det Brian McClair gjør er en positiv ting. Han har nemlig bevist at fotballspillere også kan tenke fornuftig.

KÅRE KNUTSEN

På trynet i velferdsstaten

Lov om sosial omsorg ble vedtatt i 1964. Loven kom som et resultat av at samfunnet var prega av en vilje til sosiale reformer. Hensikten med loven var at samfunnet skulle hjelpe folk som av en eller annen grunn ikke fiksa økonomien sin eller livet sitt, til å klare seg sjøl. Hensikten var at hjelpen skulle tilpasses den enkeltes individuelle behov.

Det var en fin tanke, som dessverre bare kunne fungere så lenge det var på mote at samfunnet brydde seg om enkeltmennesket. I dag, med mørkeblå markedsliberalister til å styre, fungerer loven farlig. Den individuelle vurderinga av saken blir brukt til å finne ut hvordan man kan gi minst mulig sosialhjelp. Sosialklienter i dag står uten særlig mange rettigheter, og de rettighetene man har blir man ikke informert om av sosialkontoret. Hva du får, hvis du får noe, er opp til trynefaktoren, flaks, og din egen evne til å sno deg. I Fr.P.-samfunnet gjelder loven om den sterkeste rett, til og med på sosialen.

DEN TYPISKE KLIENTEN

I 1989 var det i Oslo 30 731 personer som mottok sosialhjelp. De fleste sosialklientene bor i de indre, østlige bydelene. De vestlige bydelene har færrest sosialklienter. For eksempel har bydel 6 (gamle Oslo) 16 prosent av befolkninga på sosialhjelp. Bydel 23 (Vinderen), derimot, har bare 1 prosent av befolkninga på sosialhjelp. Den typiske sosialklienten i Oslo er en enslig mann i 20-åra uten barn. Han bor i en av de østlige sentrumsbydelene.

PÅ FATTIGDOMSGRENSA

I Norge har vi et mål på fattigdom, ei såkalt fattigdomsgrense. Denne grensa innebærer ingen fysiske behov som skal tilfredsstilles for ikke å være fattig. Fattigdomsgrensa er fastsatt til 85 prosent av minstepensjonen etter at boutgifter, strøm og oppvarming er betalt. Oslo kommune har fastsatt denne fattigdomsgrensa som et minstebeløp på sosialen. Dette minstebeløpet, heretter kalt basisbeløp, utgjør for tida kr. 3 825 pr. mnd. Basisbeløpet skal dekke mat, transport, klær, aviser, lege, medisin og hobbyer. I tillegg til dette får man dekket husleie. Endel sosialkontorer opererer med ei øvre grense for "akseptabel" husleie, i Oslo er laveste beløp på 3 800 kroner. Har man husleie som er høyere enn dette, blir man bedt om å flytte til et billigere sted, eller leie ut en del av husværet. Man

skal også få dekket strøm/fyring, og man kan søke om ekstra bevilgning til tannlegebehandling. Alle inntekter du har i tillegg til sosialhjelpa blir trukket fra. Det betyr for eksempel at hvis du har en jobb to timer hver dag så er det faktisk ikke lønnsomt å jobbe. Du har fortsatt 3 825 kroner å klare deg på. De eneste inntektene som ikke skal trekkes fra basisbeløpet er barnetrygd, grunnstønad og hjelpestønad. (Dette gjelder Oslo).



Får du ikke trygd, fins det en rekke andre alternativer...alle er riktignok ikke like gode. Foto: OLA SÆTHER

DE HJELPER DE STORE.....

I Oslo har borgerskapet en strategi for å gjøre de fattige enda fattigere. Folk som ikke produserer noe er heller ikke verdt noe. Eller for å si det med Jan P. Syse, da Stortinget debatterte opphevelse av løsgjengerloven (dvs. loven som ble brukt for å sende uteliggere og alkoholikere på tvangsarbeid): "Skal vi sikre fremskrittet, må vi fjerne sanden i maskineriet - det er dette som er Høy-

re-politikk".

Dette sa Syse om de aller mest utslåtte folka i samfunnet. Og for pampen og spekulanten Syse er dette menneskesynet fornuftig, nødvendig og renslig. (Mao sa at enhver tanke har et klassestempel). Folk som ikke skaper verdier, men soper til seg gjennom smarte triks på eiendomsmarkedet, sånn som Syse; ser ingen verdi i den uproduktive, arbeidsløse delen av befolkninga. For dem blir vi søppel og sand i maskineriet.

I dag, 20 år etter at løsgjengerloven ble oppheva, er det andre grupper som står for tur. Alle husker Carl. I. Hagen sitt valgkamputspill mot ale-nemødre.

.....OG TUKTER DE SMA

Ved å stemple de som mottar hjelp fra det offentlige som snyltere, er Hagen med på å legge forholdene ideologisk til rette for å bygge ned, og på sikt utradere, velferdsstaten. Sosialkontoret som skulle gi folk penger, hjelp, råd og veiledning ut fra hver enkelt sitt individuelle behov, er blitt nesten umulig å komme i kontakt med. Kontoret kan være helt stengt for henvendelser, eller de tar bare i mot henvendelser pr.brev. De fleste bruker den mest geniale sila av alle, telefontid. Dette siste fenomenet innebærer at du bare kan ringe et visst antall timer i løpet av ei uke for å få snakke med en saksbehandler eller fremme ei sak. For eksempel mellom 10 og 12 tre dager i uka. Da er det sjølsagt kjempelang kø av folk som er ute i samme ærend. Du bør altså fortrinnsvis ha telefon hjemme (noe du ikke får dekket av sosialen...) eller en gudsjammelig mengde med kronestykker og en telefonboks uten kø. Etter to timer er telefontida slutt. De som sto i kø og ikke greide å komme gjennom blir da uten videre brutt. Sånn kan det gå gang på gang. Du er sjanseløs som klient, men det bryr ikke sosialkontoret seg om.

SÅLIG ER DE TÅLMODIGE

Vanskelighetene med å i det hele tatt komme i kontakt med sosialkontoret gjør at svært mange ikke får den hjelpa de har krav på. Hvis sosialkontorene bare tar imot skriftlige henvendelser, hvem er de største taperne da? De som er gode til å legge fram saken sin skriftlig og garva til å fylle yt søknader, kan sakens få penger til mat etter åtte ukers behandlingstid. Men hva med dem som er dårlig i norsk, har lese-, og skrivevansker, eller rett og slett er uvant med å formulere seg skriftlig?

Nedskjæringspolitikken overbelastet sosialkontorene, dermed fungerer den som et redskap for utsiling. De som er minst flinke til å stå på og er dårlig til å formulere seg er sand i maskineriet, og hvorfor skal man fø på dem? Rundskriv nr.3 til lov om sosial omsorg slår fast at "påbudet om opprettelse av sosialkontor forutsetter at de sosiale sakene er lagt til et eget kontor som er åpent for publikum til vanlig kontortid, minst fem dager i uken". Men hvorfor skulle Oslo kommune bry seg om å unne folk som de ikke har bruk for en så elementær rett som å komme i kontakt med hjelpeapparatet?

SAKEN TIL "TOMMY"

Jeg skal gi et eksempel på hvor lang tid det kan ta hvis du er så uheldig å være klient ved for eksempel Tøyen sosialkontor: "Tommy" er i begynnelsen av 20-åra. Den 26.juli i fjor søkte han Tøyen sosialkontor om penger til livsopphold (DVS basisbeløpet). Dagen etter sendte sosialkontoret et brev om at saken ville ta 8-12 uker å behandle. Hva han skulle leve av i mellomtida, sa sosialkontoret ingenting om i brevet. Etter 7 uker, hvor han levde på venner, bomma og lånte, gikk han tilbake til sosialen for å spørre om hvordan det gikk med saken. Han fikk beskjed om å skive ny søknad, noe han gjorde. Han fikk så en sjekk med tilsvarende basisbeløp for to uker. Etter det har han fått det han har krav på. Det Sosialkontoret ikke fortalte "Tommy" var at han var blitt snytt. Det er nemlig sånn at man skal ha penger fra den datoen man søker om hjelp, og "Tommy" fikk ikke 5 øre for de 7 ukene han gikk og venta. Søknaden han leverte den 26/7 blei aldri behandla, og "Tommy" blei snytt for 5 674 kr. Noe som er veldig mye penger når du ikke har noenting. Ettersom "Tommy" aldri fikk noe vedtak om hvrvilkt han skulle ha penger eller ikke for denne perioden, var det vanskelig for han å anke saken. Sosialkontoret er ALLTID forplikta til å gi et skriftlig vedtak på en søknad, hvis søknaden blir avslått skal kontoret begrunne avslaget. I midten av desember fikk "Tommy" hjelp til å klage på saksbehandlingen, han ba om å få etterbetalt pengene som han skulle hatt utbetalt for et halvt år siden. Nå godt over nyttår går han fortsatt og venter på svar på klagen, sosialkontoret har lang saksbehandlingstid.

JAN HOS FRELSSESARMEEN

Et annet eksempel på lovstridig saksbehandling, som i tillegg fungerer ydmykende er eksempelet med "Jan": Jan har søkt arbeidsløshetsstrygd, han er en av de heldige som tjente nok i fjor til å få det. Det tar lang tid for arbeidsformidlinga å behandle søknaden om trygd. Jan tok derfor kontakt med sosialkontoret han tilhører, og søkte om forskudd på trygda, dette var den tiende desember. Da han uti romjula ikke hadde hørt noe fra sosialkontoret, og verken hadde penger eller mat, tok han kontakt med sosial vaktjeneste. Han søkte om å få penger tilsvarende basisbeløpet for fem dager, slik at han kunne greie seg til over nyttår. Dette ville ha utgjort i overkant av 500 kroner. Han fikk beskjed om at sosialkontoret han hørte til var åpent til kl. 12.00 på nyttårsafeten. DVS om tre dager. Jan forlot sosial vaktjeneste med 100 kr. og desuten en lapp med den "sosiale" vaktjenestens brevhode, allerhjelpsomst påført åpningstidene til frelsesarmeen suppekjøkken. Det er ganske drøyt av et sosialkontor, som faktisk, etter loven er pålagt "å se til at klienten ikke lider nød." å gi klienten et så lite bidrag at de ser seg nødt til å utlyse han med adresse og åpningstider for et veldedig, kristelig suppekjøkken.

det hører med til historia at Jan ikke fikk sjekken sin på sosialkontoret

— velferdsstaten på trynet

nyttårsaften, den hadde de sendt i posten. Posten var forsinka, og han fikk ikke sjekken før 3.januar, men kommunen sparte jo penger, 100 kroner for 8 dager, og "frelsen" holder maten....

DÅRLIGE KÅR FOR PERSONVERNET

Sosialkontorene har taushetsplikt. Sosialklienter er en sårbar gruppe, mange tør ikke engang innrømme for venner og familie at de går på sosialhjelp. Derfor er det viktig at taushetsplikten håndheves strengt.

I en del tilfeller finner sosialkontoret ut at en klient ikke er i stand til å forvalte pengene sine sjøl. Det kan være at klienten har rota bort eller brukt opp pengene til forrige måneds husleie på andre ting, men sosialkontoret gjør stadig slike vedtak uten rimelig grunn. Kommunen har bedt sosialkontorene skjerpe inn kontrollrutinene. Den beste kontrollen i hele verden er å ikke la folk administrere penga sine sjøl. Derfor har de funnet på noe riktig smart: etter at en eller annen har funnet ut at klient NN ikke får lov til å forvalte husleipenger eller penger til strøm sjøl, lar man ganske enkelt sparebanken NOR ad-

ministrere klientens økonomi. Ofte uten å gi klienten en begrunnelse, og enda mindre opplyse klienten om konsekvensene.

I praksis betyr dette at sosialen sier til banken at du er så upålitelig at andre må styre penga for deg. Tenk deg så tre år fram i tida. Du har hatt jobb i to år, og har ikke ofra sosialkontoret en tanke i løpet av den tida. Så kommer dagen du skal kjøpe deg en leilighet. Du går til banken og ber om lån. Hva tror du banken sier? Tror du de vil låne ut penger til en person som visstnok må ha andre til å administrere økonomien sin?

Sosialkontoret har med andre ord brutt taushetsplikten sin på en sånn måte at det får mildt sagt alvorlige konsekvenser for deg seinere i livet. Dette er en politisk godkjent og anbefalt praksis ved mange sosialkontor. En praksis som bryter med paragraf 19 i lov om sosial omsorg og paragraf 13 i forvaltningsloven.

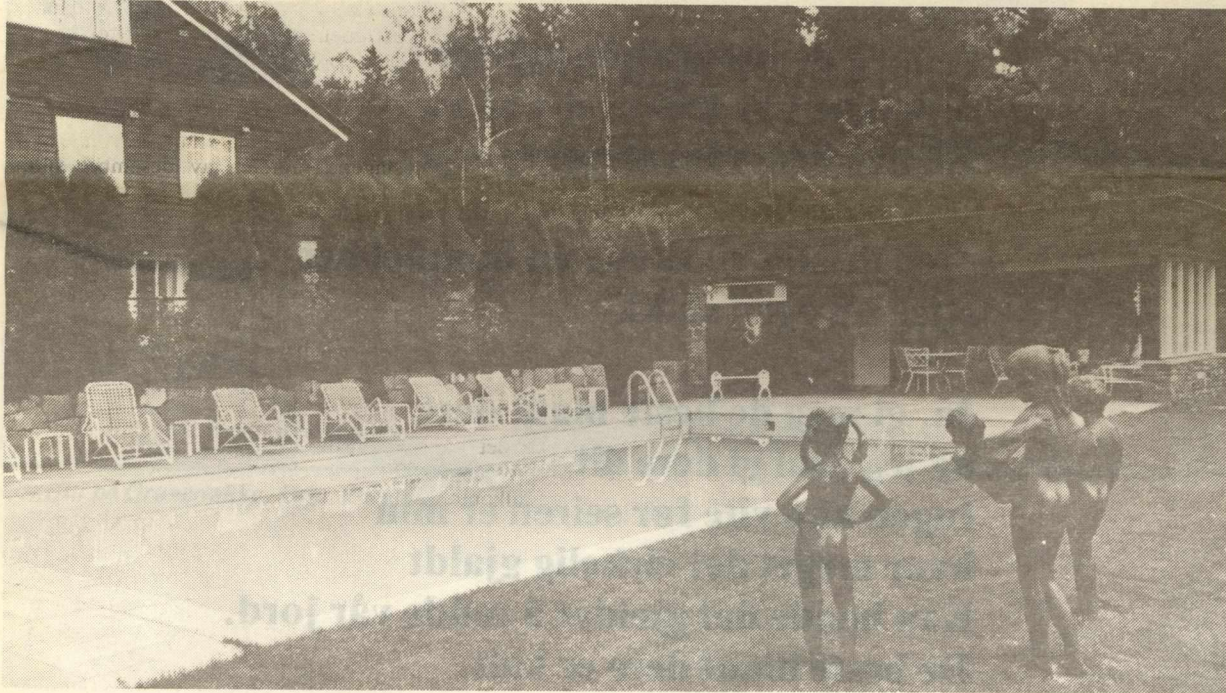
SLÅ TILBAKE

Hittil har denne artikkelen tatt for seg menneskesynet til de som styrer nedbygginga av velferdsstaten. Vi har sett på noen av de groteske konsekvensene av denne politikken. Det er nå på tide å si :det finnes håp!

Klientorganiseringsprosjektet ble starta av ei gruppe sosialklienter i samarbeid med FMH - ungdom mot narkotika. Prosjektet inneholder to ting,-rådgivningstjeneste og klientaksjon. Rådgivningstjenesten driver informasjon om hvilke rettigheter og muligheter man har. Folk som har trøbbel med å gå alene på sosialen, kan få med seg en fra rådgivningstjenesten. Kontoret kan også fungere som megler i tilfeller der det skjærer seg helt mellom klient og kurator. Hvis folk har problemer med å få det de har krav på eller føler seg tråkka på av sosialvesenet, kan de få hjelp til å anke saken.

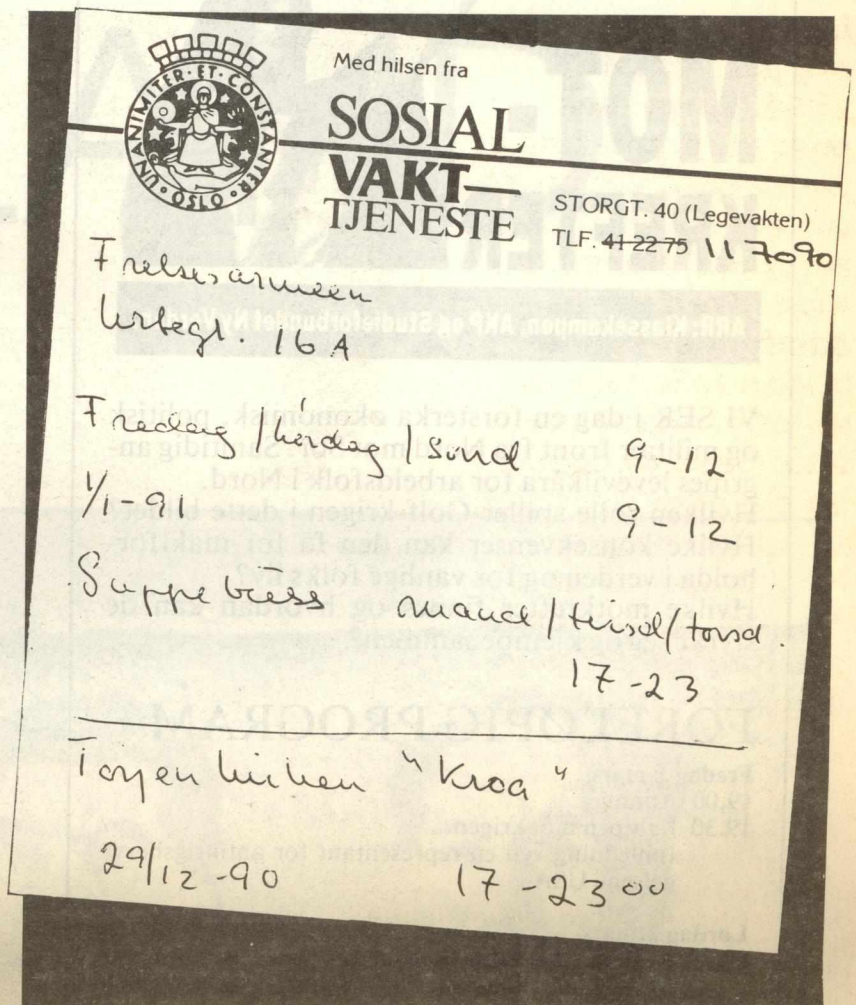
Klientaksjonen skal være en kampanje for sosialklienter. Den vil organisere lokale aksjonsgrupper blant klienter på hvert enkelt sosialkontor i Oslo, og slåss sammen med de ansatte på kontorene for anstendig behandling og rettssikkerhet - mot nedskjæringer og rasering av offentlig velferd. Rådgivningstjenesten er åpen ferdag til mandag fra klokka 10 til 16, kaffen er god og velkomsten varm. Klientaksjonen trenger aktivister med pågangsmot og ubrukte krefter. Herved er alle sosialtilfeller oppfordra - join us and beat them.

Tor Bach

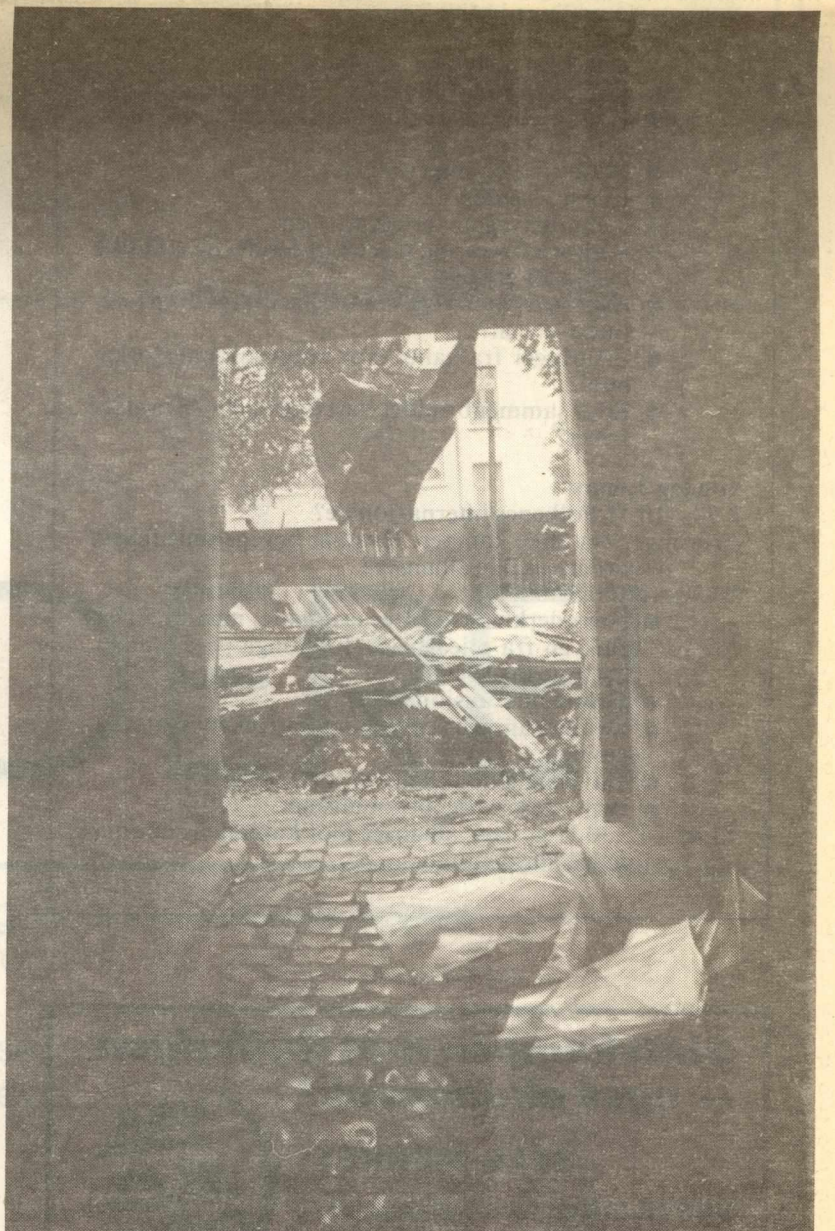


Boligstandarden varierer i Oslo...

Øverst: Astrups villa (Foto: SAMFOTO AIS). Nederst: Bolig i Ekebergveien (Foto: OLA SÆTHER)



Sosialkontorene sender folk til Frelsesarmeen.



...men heldigvis har kommunen satt i gang byfornyelsestiltak. (Bildet er tatt i Hedmarksgata i 1987.(Foto: OLA SÆTHER)

MOT- KREFTER

Internasjonal konferanse
Ingeniørenes Hus
Oslo, 1. — 3. mars



ARR: Klassekampen, AKP og Studieforbundet Ny Verden.

VI SER i dag en forsterka økonomisk, politisk og militær front fra Nord mot Sør. Samtidig angripes levevilkåra for arbeidsfolk i Nord. Hvilken rolle spiller Golf-krigen i dette bildet? Hvilke konsekvenser kan den få for maktforholda i verden og for vanlige folks liv? Hvilke motkrefter finnes og hvordan kan de styrke seg og kjempe sammen?

FORELØPIG PROGRAM

Fredag 1.mars

19.00 Åpning

19.30 Kampen mot krigen.

Innledning ved en representant for antikrigsbevegelsen i USA.

Lørdag 2.mars

09.30 Burhan Ghaliounne innleder om Verdensimperialismen i dag, situasjonen i Midt-østen og strategien for den folkelige kampen.

12.00—14.30 og 16.00—19.00 Seminarer

Det jobbes med følgende temaer:

- Utviklinga i Midt-østen
- Verdensbanken, pengefondet og de multinasjonale selskapenes rolle. Innleder Cheryl Payer.
- Kapitalens omstilling, EF, Tyskland og Norge.
- Hva skjer med arbeiderklassen? Innleder Miguel Delfini fra Argentina m.fl.
- Miljøkrise og imperialismen
- EF og 3.verden
- Feminisering av fattigdommen
- Kampen for jorda, GATT og landbrukspolitikken fram mot år 2000.
- Fag- og miljøbevegelsen - felles miljøkamp i storindustrien?
- Erfaringer fra kamp mot internasjonal storkapital.
- Etter sammenbruddet i øst-Europa — hva slags frihet?

Søndag 3.mars

9.30—10.15 Folkenes internasjonale?

Erfaringer fra ulike kamper. Hva har bevegelsene felles? Hvordan utvikle allianser?

10.30—13.00 Seminarer.

- Arbeiderklassens internasjonale, med bl.a. Delfini, en fra oljearbeiderforeninga på Trinidad, øst-Europa, Belgia.
- Grønn internasjonale?
- Kvinnekampens betydning for folkenes internasjonale.
- Uavhengig utviklingsvei for 3.verden?
- Anti-rasisme og nasjonalisme.

13.45—15.30 Hva slags allianser mot kapitalens internasjonale? Diskusjon.

Revolusjonens røst

Gi meg de rene og ranke,
de sterke kvinner og menn
De som har tolmot og vilje
og aldri i livet går hen
og selger min store tanke
men kjemper til døden for den

Gi meg de kolde og kloke
som kjenner min virkelighet
Bedre enn mange som sier de tror
trenger jeg noen som vet
Intet er mer som skrift i sand
enn løfter om kjærlighet

Gi meg de bitre og steile
som aldri gir tapt for tvil
som aldri kan kues av mismot
og trues av sorger til hvil
Men møter hver seier, hvert nederlag
med det samme usårlige smil

Gi meg de brennende hjerter
som ikke har frykt i sitt blikk
Gi meg de gudløse stolte
som ikke har sans for mystikk
Men dristig vil skape en himmel her
etter sin egen skikk

Ja, gi meg de beste blant dere
og jeg skal gi dere alt
Ingen kan vite før seiren er min
hvor meget det virkelig gjaldt
Kan hende det gjelder å redde vår jord.
De beste blant dere er kalt.

Rudolf Nilsen 1901-1929

Bli med på Oslo Rød ungdoms pinseleir 18-21 mai.

Vi kommer til å ha aksjonsverksteder, internasjonale temaer, EF-kamp anti-rasisme- og jentekampseminarer Ja, jeg vil gjerne være med på Oslo Rød Ungdoms pinseleir.

Navn.....

Adresse.....

Poststed.....

Sendes: Oslo Rød Ungdom, P.b.610, Sentrum, 0106 Oslo 1

**Støtt kampen mot Gulfkrigen
— også økonomisk!**

SELG MERKET:

BESTILLING: Adr.: Gulfaksjonen,
boks 5370, Majorstua - Tlf. (02) 38 42 50

BETAL: Postgiro 0824.03.19366

**USA
ut av
Gulfen!**

REBELLER I ALLE LAND



Graffiti på Grunerløkka, Oslo. Foto: Ola Sæther.

FOREN DERE!

Rebell er Rød Ungdoms magasin. Et magasin for opprør. Et magasin som vil bruke den rike marxist-leninistiske tradisjonen til å bekjempe kapitalismen, nåtidens mest brutale snyltersystem.

Ja, jeg vil abonnere på Rebell
kr 50 for 4 nr.

Navn.....

Adresse.....

Poststed.....



EN VAKKER DAG

EN DAG VÅKNET
TOR OPP OG
BESTEMTE SEG
FOR Å BLI
EN NAZIST!

AHA!

LOVE FROM
NEW
BLOCKHEADS!

TOR VÅKKE GAMLE
KAREN... Å, NEIDA.
HAN VAR BARE
EN FJORTIS HAN,
STAKKAR.

HA, HA,
KJEMPELURT!

SÅ DET ER JO
IKKE RART HAN
TRENGTE NOE Å
TRØSTE SEG MED.

NÅR TOR FORTALTE DETTE PÅ
SKOLEN, BLE HAN MØTT
MED MANGE KLOKE
OG GJENNOMTENKTE
MOTARGUMENTER...

IF ⊕ HEIL HITLER,
HEIA PU! HEIA HITLER

HEIA ARNE!

MEN TOR VAR EN STANDHAFTE KAR...



ET LAND

KAST
STANERA

ET FOLK

EN FØRER

ARNE!

EN APE

...TOR OMBESTEMTE
SEG IKKE!

DET VAR EN HARD
TID FOR TOR, MEN...

MALTRAKTER
NAZI-SVINA

KNUS
RASISMEN



ROU (ML)

JEG SLÅR
OPP!

KRIKK!

NAZI!

...TOR LIKTE DEN NYE
IDEOLOGIEN SIN, OG
OMBESTEMTE SEG IKKE!

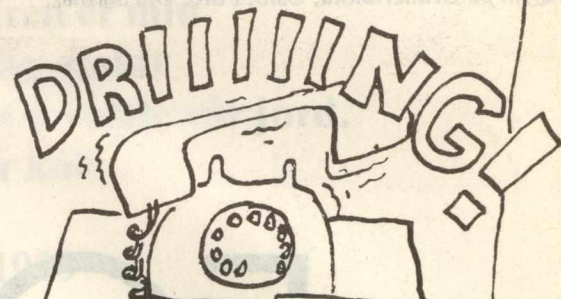
SÅ BLE TOR MED
I P.U. GJENGEN
TIL ARNE...

NOEN GANGER KOM DET
VILLT FREMMEDE FOLK
BORT TIL HAN OG SPURTE:

HVA FØREN DUST ER DU Å ?
-SOM GÅR RUNDT MED HAKEKORS
PÅ TRØYA.

MEN TOR
OMBESTEMTE
SEG IKKE!

EN DAG RINGTE
TELEFONEN:



DET VAR ARNE.

I OSLO VAR DET NESTEN
TUSEN ANTI-RASISTER.....

RASISMEN SKAL BLOKKERES,
IKKE DISKUTERES!

... DA OMBESTEMTE TOR SEG!!!!

HAN FIKK MED TOR TIL OSLO,
DER HAN SKULLE BANKE GØRRA
UT AV PØNKERNE OG KOMMUNISTENE.

P.S!
DETTE ER
DEN VAKRE
DAGEN!

ER RØD UNGDOM ANTISEMITISK?

Rødner reagerer sterkt på Rød Ungdoms artikkel om sionisme:

«Injurierende og vrøvlete»

CATHRINE HELLESØY

Advokat Jan Benjamin Rødner reagerer meget
erkt på på Rød Ungdoms artikkel om sionisme, som
o delvis gjengitt i Dagen igår.

—Artikkelen er tvers gjennom løgnaktig og ond-
apsfull. Hadde folkene bak den hatt noen som helst

politisk betydning her i landet, hadde jeg anmeldt dem,
sier Rødner, som mener at en fellende dom ville vært
sannsynlig.

—Artikkelen er uten tvil injurierende, men folkene
bak den har ingen injurierende kraft, hevder Oslo-
advokaten.

Punkt for punkt tilbakeviser el-
ler forklarer Rødner de mange
uhyrlige påstander fra Rød Ung-
doms side. De skriver blant annet
at den sionistiske tanke om en jø-
disk stat ble tatt opp igjen på 1600
og 1800-tallet.

—Dette er vrøvl, sier Rødner,
—denne tanken har alltid vært en
grunnstein i jødedommen. Den er
tatt rett ut av Bibelen. Artikkelen
forfatteren skriver om Balfour-
erklæringen som kom i 1917 og
forteller at Ariel Sharon har vært
statsminister i Israel, noe som ikke
er tilfelle. Ikke engang slike enkle
ting har de klart å få riktig, sier
Rødner, som håper dette signale-
rer usenositet til leserne.

—Det som gjør denne artikkelen
så vanskelig å argumentere mot, er
at det finnes et snevann sannhet i alt
de skriver om. Meff de ha snudd
helheten fullstendig på hodet. Et
eksempel kan være der hvor de site-
rer Golda Meir da hun sier at det
ikke eksisterer noe slikt som pales-
tinere.

—De river denne setningen helt
ut av sammenhengen og forteller
ikke at det ble sagt av en eldre da-
me i 1968. (PLO var da fire år
gammel.) En dame som var vokst
opp med at en jøde med palestinsk
pass, ble kalt for en palestinier. Go-
la Meir mente den gang å si at for
hennes hadde ordet palestinier en
helt annen betydning enn den har
for PLO.

Rødner sukker litt oppgitt og
mener artikkelen er så usaklig at
den vanskelig kan tas alvorlig.

—En annen ting de har snudd på
hodet, er det faktum at Rudolf
Kastner klarte å kjøpe fri vognlass
med jøder under krigen. Rød Ung-
dom snur dette til at han aksepterte
drapene på alle de han ikke kjøpte
fri. Dette er jo uhyrlig. Kastner
kjempet og kjøpte fri jøder for
1000 \$ per hode og så blir han an-
klaget fordi han ikke klarte å redde
alle!

—Det vil jo si det samme som at
enhver jøde som forsøker å hjelpe
en annen jøde, blir identifisert med
jødernes bødler. Dette er grovt og
fullstendig uakseptabelt.

—Det hele synes å være iblandet
en porsjon skjult anti-semitisme,
konkluderer Rødner.

—Personene bak artikkelen er
fullstendig historieløse og mangler
kolossal kunnskap, frem-
holder Rødner.

—De nevner tre landsby-mas-
saker som israelske soldater skal
ha foretatt, uten å nevne et ord om
alle de terror-handlinger som ver-
den har vært vitne til fra arabisk
side. De forteller heller ingenting
om historiene rundt «landsby-
massaker».

—Rød Ungdom påstår også at
Kastner hadde håndplukket de han
kjøpte fri. Hvordan kunne han det
når han kjøpte hele vognlass i slen-
gen? Det var helt tilfeldig hvem
han klarte å redde, fryser Rødner.

—Ellers er det i aller høyeste
grad grunn til å påpeke artikkel-
forfatterens kildebruk. Den er full-
stendig useriøs. «Fritt Palestina»
er da ikke noen kilde! Den kan i
beste fall kalles en sekundær kilde,

understreker Rødner, som har gitt
ut en bok om emnet: «Løgnere
iblant oss», en bok som handler
om hvordan man kan lyve med si-
tater.

—Det er det disse folkene gjør.
Artikkelen om sionisme syder av
løgnaktighet og har ingenting med
virkeligheten å gjøre. Dette kan jo
ha en sammenheng med at disse
menneskene lever i sin egen lille,
rare verden. Hvor de har sine egne
ideer og hvor de trenger noe å for-
svare og kjempe for. Det kan virke
som om de, etter Vietnam, har
valgt å forbarne seg over palesti-
na-araberne, sier Rødner, som har
store problemer med å forstå moti-
vene bak en slik artikkel.

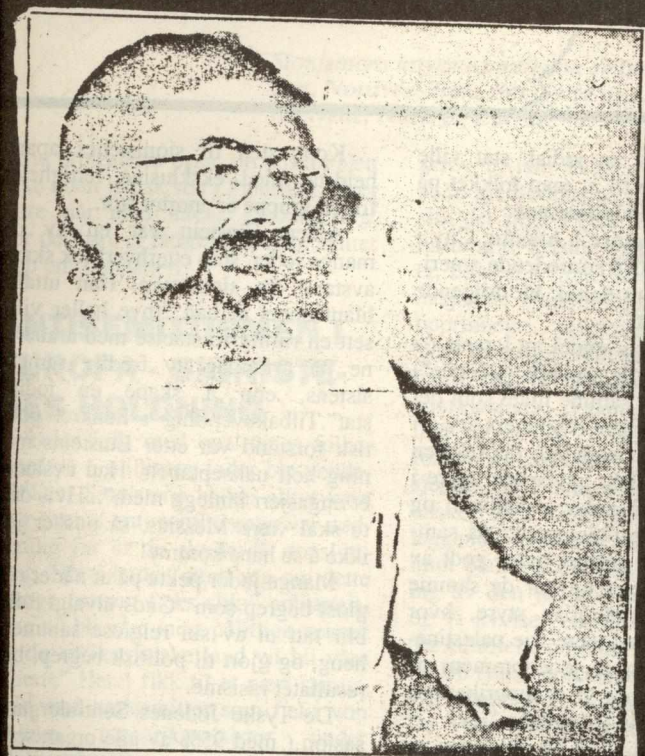
Den kristne avisen «Dagen»
har i to artikler den 7 og 8 de-
sember 1990 (se faksimile)
kommet med harde angrep på
en artikkel som sto i Rebell
nr.3-90.

Dagen me-
ner blant
annet at ar-
tikkelen er
antisemit-
isk og di-
rekte løgn-
aktig. På bakgrunn av disse
anklagene har det vært endel
debatt om artikkelen. Vi i re-
daksjonen har gått grundig
igjennom artikkelen og det
nærmeste vi kan komme
«tvilsomme» uttalelser er
overskriften, den er som føl-
ger: «De vil være et herrefolk.
De vil ha lebensraum. De
trenger en herre med Bart?».

Denne overskriften viser til
den sionistiske ideologien, til
ideene om «Stor-Israel», til

apartheiden som er nedfelt i
lovverket, til deportasjonene
av palestinere. Israel er fak-
tisk en okkupantmakt, de har
drevet hundretusenvise
av palestinere på flukt gjen-
nom terror, vold og tvang.
Det er mulig at
overskriften var unødvendig
og sleivete. Vi skylder artik-
kelforfatteren å gjøre opp-
merksom på at overskriften
ikke var hans, men ble lagd
av redaksjonen.

En annen faktisk feil i ar-
tikkelen, noe som «Dagen» så
korrekt påpeker, er at Ariel
Sharon aldri har vært Stats-
minister i Israel, men han her
vært forsvarsminister, og er
idag boligminister.



VRØVLETE: Oslo-advokaten og Israel-kjenneren Jan Benjamin Rødner
reagerer sterkt mot Rød Ungdoms artikkel om sionisme. —Den er vrøvle-
te, men også injurierende, hevder han.

JØDER OG

Jødedommen er en fler tusen år gammel religion, den første med tro på bare en gud. Utgangspunktet er det samme som for kristendom og islam, og likhetstrekkene er mange. I hvertfall slik en human-etiker ser det (for en grundig oversikt over de forskjellige retningene innen jødedommen anbefaler jeg å lese Nils Butenschøn : Drømmen om Israel)

Sionismen er en politisk ideologi, bare ca. 100 år gammel. Den går ut på å samle alle jøder i et land - Palestina. Sionistene ville utnytte jødernes religiøse forhold til landet. Flere andre alternativer hadde blitt vurdert, f.eks. Uganda, Argentina og Kypros. Som grunnlegger av sionismen regnes Theodor Herzl.

Sionismens mål var Eretz Israel (landet Israel) som skulle strekke seg fra Nilen til Eufrat. Store deler av Egypt, hele Palestina, hele Jordan og deler av Irak skulle altså være endel av Stor-Israel. Drømmen om Stor-Israel er fortsatt levende, særlig blant enkelte små men innflytelsesrike grupper, som Gush Emunim. Det israelske flagget symboliserer målet; de to stripene med stjerne i midten betyr en "jødestat" mellom Nilen og Eufrat. et noe mindre Stor-Israel, som inkluderer Vestbredden og Gaza og det allerede annekterte Golan er målet for en skremmende stor del av Israels befolkning. Transferbevegelsen, som vil deportere alle palestinerne fra VB og Gaza har nå oppslutning fra over halvparten av israelere.

JØDENES HJEMLAND ER IKKE PALESTINA

Jødene er et religiøst felleskap, ikke en etnisk gruppe. Med unntak for sionistene som mener at alle jøder tilhører samme folk (også i etnisk forstand) er det bare nazister som har definert jødene som en egen rase. Det opplagte i at jøder ikke kan tilhøre samme etniske gruppe eller rase ser man i at alle mulige folk er representert, svarte, hvite, brunøyde, blåøyde....

De øst-europeiske (jødene, som var den største gruppa av kolonisatorer i Palestina helt fram til for et par tiår siden) har neppe noen bakgrunn i Palestina, sjøl om man går flere tusen år tilbake i historia. På 700-tallet, og i de nærmeste århundrene etter gikk store folkegrupper i Kaukasusområdet og Romania over til den jødiske tro. De aller fleste øst-jøder (og de amerikanske) har sitt utspring der.

Sefardene (jøder fra middelhavsområdet) har en annen historie, men heller ikke de kan regne Palestina som sitt hjemland.

Legenden sier at jødene ble drevet ut av Palestina ca.70 e.kr. Men lenge før den tid fantes det store jødiske befolkningskonsentrasjoner rundt omkring i middelhavsområdet, og ellers i Midt-østen.

I perioder ble det drevet aktiv misjonsvirksomhet, slik at store grupper

i f.eks. i Hellas og Egypt konverterte til Jødedommen.

SIONISMEN

Idag kan man få et inntrykk av at "jøde" er ensbetydende med "sionist". Den sionistiske propagandaen sjøl har ansvaret for dette, og de følger det kan få når politiske analfabeter blander begrepene. Når apartheidstaten Israel viser sitt brutale ansikt kan jødene få skylda, enten de er sionister eller anti-sionister, enten de bor i Israel eller utenfor. Bare ca.20 av jødene i verden bor i Israel.

Selv om flertallet av jødene ikke vil flytte til Israel, har nok den massive propagandaen ført til ganske omfattende støtte til Israel blant jøder. Men slik har det ikke alltid vært, og slik trenger det ikke å være.

En av de aller mest kjente jødiske anti-sionistene er Dr.Israel Shahak, formann i den Israelske menneskerettelsesliga. Han har særlig framhevet den rasistiske karakteren til sioniststaten, og dokumentert det intime samarbeidet ideologisk, politisk, økonomisk og militært mellom Israel og Sør-Afrika.

De anti-sionistiske jødene i dagens Israel er få og kjemper en beinhard politisk kamp. desdo mer beundringsverdig er deres kamp.

Ilan Halevi, PLO's representant i den sosialistiske internasjonale (der hvor arbeiderpartiet også er med) er jøde, noe som naturlig nok blir fortiet i norsk media. Det at jødert er representert på høyt nivå i PLO, kunne jo forkludre bildet som den sionistiske propagandaen har skapt.

NATUREI KHARTA

En viktig representant for religiøs, jødisk motstand mot sionismen idag er organisasjonen Naturei Kharta. de er strengt religiøse, ortodokse jøder som fornekter og fordømmer staten Israel av prinsipielle grunner, både religiøse og folkerettslige. Idag står Naturei Kharta ganske alene for en slik motstand.

Hvis vi går noen ti-år tilbake i tid er bildet et annet. Etter gammel jødisk tro skal Gud samle jødene (=de troende) i det "forgjettede land" når Messias openbarer seg. Da vil det også bli "evig fred" på jorden. Det forgjettede land er ikke noen vanlig stat i politisk forstand, men kan nærmest sammenlignes med de kristnes begrep "Guds rike" på jorden.

defor vakte det bestyrtelse blant jødene når sionistene, attpåtil ledet av sekulære folk (Herzl f.eks. var ikke religiøs)sjøl ville gjøre jobben til Gud. Sionismen ble sett på som den groveste form for blasfemi. Hvis disse



planene om en jødisk stat var "Guds verk" hvm var i såfall Messias? Herzl? Ben Gurion....? Og hvor ble det av den "Evide Freden"?

Sionistene viste at sionismen sto i direkte motstrid til jødedommen. Samtidig var palestina valgt ut nettopp på grunnlag av religionen. En del av den vanskelige balansegangen aldri offentlig bruke ordet "STAT". Isteden snakket man om et "hjemsted" for jødene. Ordet "stat" ble for første gang offisielt lansert på Biltmore-konferansen i 1942, sjøl om planene om en jødisk "stat" hadde vært med fra første begynnelse.

I 1930-åra klarte sionist og rabbi Abraham Isaac Kookden politiske heksekunst å omtolke selve religionen for å "løse" motsetningene mellom jødedom og sionisme.

FOLKERETTEN

Jødene reagerte også på sionismen utifra folkerettslige grunner. Man visste at det bodde folk i Palestina.

Opprettelsen av en jødisk stat ville uunnngåelig føre til at man trakkett på rettighetene til Palestinerene.

På en konferanse i Atlantic City i aug. 1943 der 92 framtreedende amerikanske rabbinere deltok ble følgende manifest vedtatt:

"...Palestina er endel av Israels (i betydningen "de troende jødernes") religiøse arv, på samme måte som det er endel av to andre religioners arv. Vi ser fram til den endelige opprettelsen av et demokratisk, uavhengig styre i Palestina, hvor jøder, muslimer og kristne vil være representert på samme måte, hvor enhver nyter godt av samme rettigheter og har de samme plikter; et demokratisk styre, hvor våre trosfeller vil være frie palestiner, hvis religion er jødedommen, på samme måte som vi er amerikanere, hvis religion er jødedommen." (1)

Likheten med PLOs program er slående: "et sekulært, fritt og uavhengig Palestina, med like rettigheter for alle innbyggere uansett rase eller religion.."

Kontrasten til sionistenes apartheidstat med eksklusive rettigheter for en gruppe er enormt stor.

Albert Einstein var en av de mange jøder, som etterhvert tok skarp avstand fra sionismen. Han uttalte blant annet at han "mye heller ville sett en rimlig forståelse med arabere på grunnlag av fredlig sameksistens, enn å skape en jødisk stat". Tilbakevendning i konkret politisk forstand var etter Einsteins mening helt uakseptabelt. Han avsluttet et engasjert innlegg med; "...Hvis dette skal være Messias, så ønsker jeg ikke å se hans komme!"

Mange jøder pekte på at når et religiøst begrep som "Guds utvalgt folk" blir tatt ut av sin religiøse sammenheng, og gjort til politisk begrep, blir resultatet rasisme.

De Tyske Jødernes Sentralorganisasjon (med 95% av alle organiserte jøder bak seg) protesterte mot sionismen. De så på det som sin oppgave, isteden å bekjempe antisemittismen i sitt eget hjemland. de palestinske jø-

SIONISTER



Sionismens høyeste ambisjon er Israels anneksjon av landområdene mellom Nilen i Egypt og Eufrat i Irak (Øst-Egypt, Sinai-ørkenen, Jordan, Nordvest-Irak, Sør-Syria og Libanon). De to strekene på hver side av David-stjernen i det Israelske flagget symboliserer nettopp disse to elvene, Nilen og Eufrat.

dene protesterte også, de ønsket slett ikke noen jødisk stat i Palestina. Etter flere tiår med intens mobilisering, var det bare et fåtall jøder som sluttet opp om sionismen.

ANTISEMITISMEN I EUROPA - SIONISTENES HOLDNING

2. Verdenskrig med nazistenes folke-mord på 6 millioner jøder ble vendepunktet. Sionistene hadde alltid vært klar over at anti-semitismen var nødvendig for at de skulle få oppslutning. Herzl hadde uttalt seg om dette mange ganger, f.eks slik: "antisemitene vil bli våre mest pålitelige venner og de antisemittiske land vil bli våre allierte" Herzl fikk til et nært samarbeid med antisemitter som f.eks von Phlebe, innenriksminister under Aleksander III, og ansvarlig for noen av de verste jødepogromene i Russland.

Tysklands Sionistiske Federation

skrev 21. juni 1933 : "sionismen tror at en gjenfødelse av det nasjonale liv, slik det skjer i tysk liv gjennom tilslutning til kristne og nasjonale verdier, også må finne sted i den jødiske nasjonale gruppe. Også for jøden må opprinnelse, religion, skjebnefellesskap og gruppefellesskap være avgjørende vekt for å forme hans liv. Vår anerkjennelse av den jødiske nasjonalitet sørger for et klart og oppriktig forhold til det tyske folk og dets nasjonale og rasemessige realiteter. Vi ønsker ikke å forfalske disse grunnleggende spørsmål fordi også vi er imot blandete ekteskap og for bevaring av den jødiske gruppens renhet, og vi avviser enhver overtredelse på det kulturelle området." (2)

De tyske sionistene sto altså for et syn diametralt motsatt av synet til De Tyske Jøders Sentralorganisasjon som representerte flertallet av jødene.

Sionistene øvet et sterkt press på flere lands regjeringer for å stenge grensene for jødiske flyktninger under 2. verdenskrig. en lov antatt av

den svenske nasjonalforsamlingen i 1939 som skulle gi tyske, østerrikske og tjsekkiske jøder fri innreise til Sverige, ble etter sterkt press fra sionistene trukket tilbake av regjeringen. dette ble offentlig kjent og sterkt kritisert etter krigen.

Også president Roosevelt i USA fikk føle sionistenes vrede da han ville øke kvoten av jødiske flyktninger til USA. Han ble kalt "forræder". Lignende ting skjedde i Canada og England

For sionistene var det viktigere å få koloniserer til Palestina, enn å redde jødiske liv. (fra Moshe Schonfeldt: the holocaust victims accuse. Naturei Kharta forlag, New York 1977)

Jødene i arabiske land hadde overhead ingen erfaring med den europeiske antisemittismen, og var totalt uinteresserte eller motstandere av sionismen. I Irak f.eks. hadde jødene ofte høye posisjoner og gjennomsnittlig en høy utdanning.

For å få de motvillige jødene i Irak

til å flykte, gjennomførte Mossad, Israels hemmelige tjenester en serie terrorangrep mot synagoger og andre jødiske mål i Irak. Dette skulle gi inntrykk av at det var antisemittisme i Irak.

Idag ønsker hundre tusner, kanskje millioner av jøder seg ut av Sovjet. 90% av disse vil til vesten, ikke til Israel eller Palestina. Men sionistene tvinger flyktningestrømmen til Palestina - i samarbeid med vestlige regimer. Historien gjentar seg.

SIONISMEN ER EN RASISTISK IDEOLOGI

Det siste eksempelet vi har på rasistisk diskriminering er nå i gulfkrigen, da alle Israelere får utdelt gassmaske, mens palestinere nektes dette.

Selve den sionistiske ideologien er rasistisk, noe også FNs generalforsamling slo fast i 1975. Når Shamir som svar reagerte med å karakterisere statsledere fra den tredje verden som "folk som nettopp har klatret ned fra

trærne" eller når han sammen lignet palestinere med gresshopper er ikke dette enkelte "glipp". Dette er en linje fra Herzl, over Caim Weismann og Ben Gurion til dagens sionistledere.

Siden sionismen var en kolonialistisk bevegelse, som tok sikte på å fordreive et helt folk måtte den bli rasistisk. Metodene - makt eller overtalelse - var diskusjonstema, men ikke målet.

Margit Nordlyng

Noter :

1 : Lucas Grollenberg : Palestine-rene og staten Israel (Blytman forlag)

2 Hellström : Palestina

DESSVERRESGATE

Torsdag 22.november okkuperte kring 150 ungdommer Sverresgate 24A. Kravet deira var, og er framleis, eit brukarstyrt aktivitetshus. Dei gjekk straks i gong med opp-pussinggsarbeid, og opna kafe. Tirsdag morgon, ei knapp veke etter at huset vart okkupert, Tømde politiet det.

I ettertid har mange av dei som var med på okkupasjonen i Sverresgate skildra dei som dei beste dei har opplevd.

På tvers av livssyn og politiske meningar arbeida folk saman for eit felles mål,- eit sjølvstyrt aktivitetshus. Noko ungdom i Bergen treng.

At kommunen ikkje er av same oppfatning, har dei vist til dømes ved å bruke meir eller mindre heiderkige metodar for å overta styringa på aktivitetshuset Verftet, og kjøre det i grøfta

Grensa var for lengst nådd då kring 150 unge menneske i slutten av november okkuperte Sverresgate 24A

Huset var alt anna enn nytt, fint og ryddig etter å ha stått tomt over tre år. Men siden folk var innstilt på å skape noko sjøl, spela ikkje møkk og rot frå tidligare "leigebuarar" og ellers eit fjell av oppusingsarbeid, nokon særlig rolle. To etasjar vart gjort levlige i løpet av kort tid. Veggjar vart rivne- andre veggjar mala. Etter tre dagar åpna Cafe Cafa'n i Sverresgate 24A.

Mesteparten av møblane var gaver frå folk som hadde høyrte om okkupasjonen gjennom media, og hadde forstått at dette var noko verkeleg positivt.

Okkupasjonen fekk moralsk støtte frå fleire hold, til dømes tok ein utestad initiativ til ein støttekonsert.

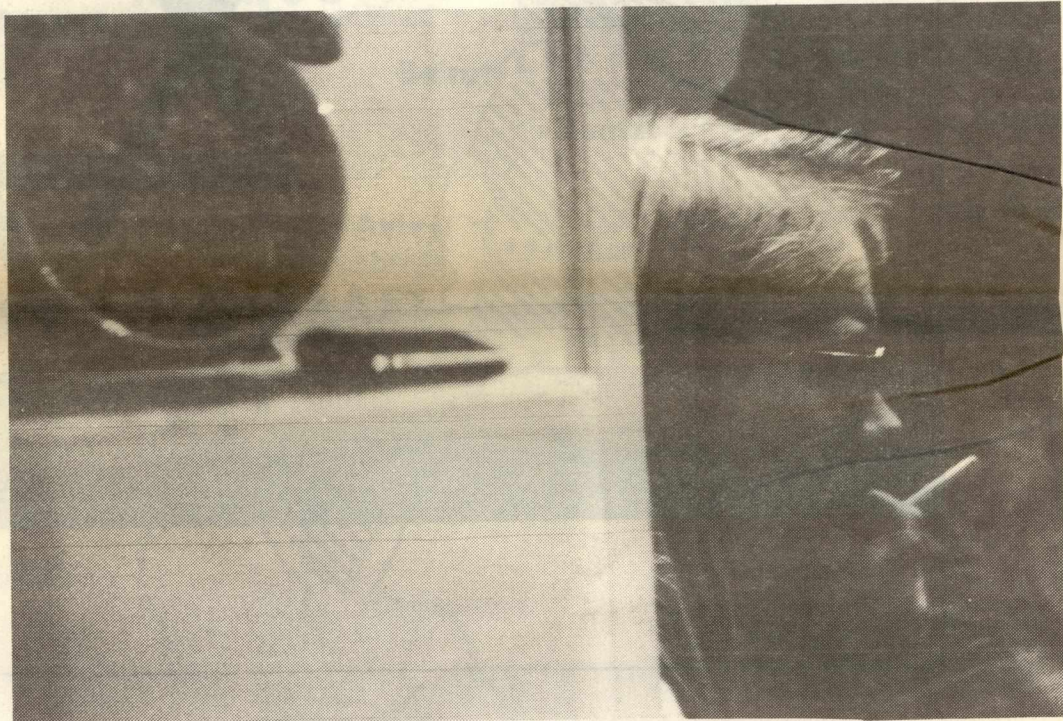
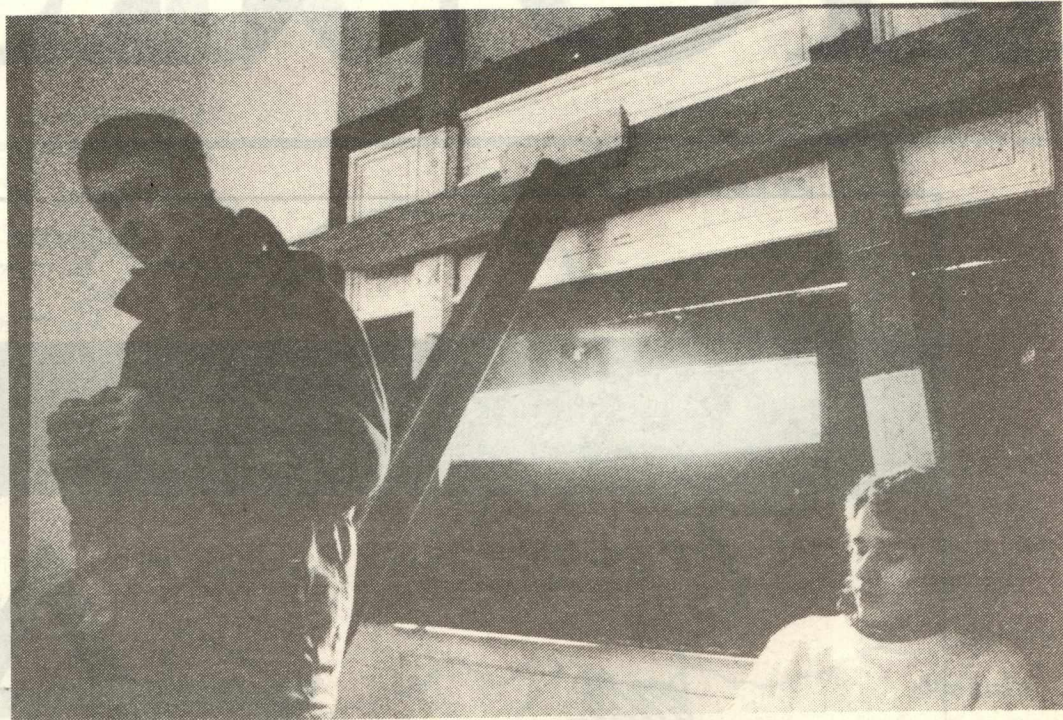
Ingen som var innom huset, enten det no var på uformelt besøk før det vart åpent for alle, eller som kafegjester kunne unngå å leggje merke til stemninga bygd på optimisme og samarbeid. Faren til ein av okkupantane sa det ganske trefande, då han etter å ha vore inne i huset fortalde at han med ein gong merka spirten blant folk der. Han vart biten av basillen, sa han.

Den femte dagen, tirsdag, vart Sverresgate 24A rydda av politiet. Kor vidt tiltakslystne, unge menneske som prøver å skape noko bra for seg sjøl og sine medungdommar kan kallas rot, får vere opp til ein kvar og vurdere.

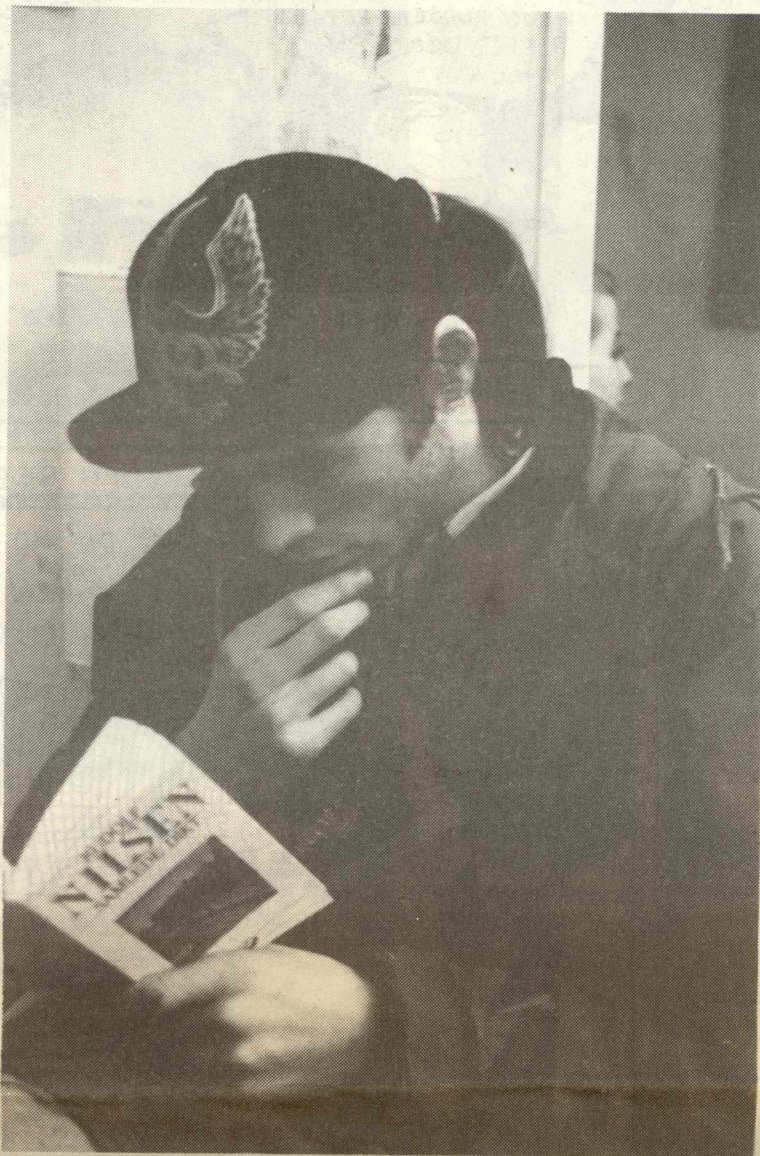
Ialle fall. Alle Olavar på 20 år - det var navnet og alderen okkupantane brukte i pressensamheng - er ute av huset.

Men krava står dei framleis på. Ynskje om eit aktivitetshus styrt av ungdomane som bruker det er like sterkt som før.

Okkupantane er ikkje godt i hi for vinteren.



E 24 A OKKUPERT



FOTOS : K.A.U.S

INTERVJUET AV VICTOR R. "HVA ER EN REBELL?"



**ER DETTE EN
BLITZER?
ER DETTE JE-
SUS?
NEI FOR FAEN.
DET ER JO EN
RU`ER,
BLI MED I
KAMPEN FOR
ET NYTT OG
BEDRE SAM-
FUNN.
MELD DEG INN
I RØD UNG-
DOM IDAG,
I MORGEN ER
VI INTERNERT.**

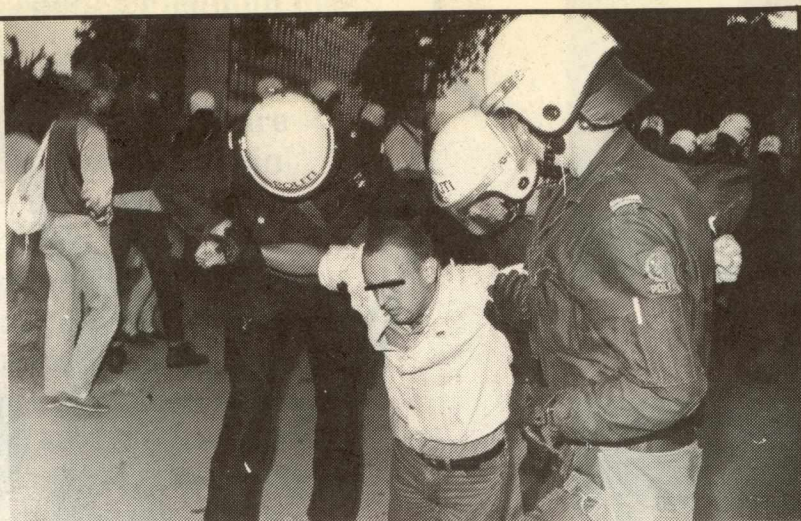


FOTO: OLA SÆTHER

RØD UNGDOM

Ja,

jeg vil ha opplysninger om Rød Ungdom
jeg vil bli medlem i Rød Ungdom
jeg vil abonnere på Rebell, kr. 50
jeg vil gå på Rød Ungdoms bøllekurs for jenter
jeg vil ha Rød Ungdoms anti-rasistiske plattform

☐
☐
☐
☐
☐

Navn:

Adresse:

Postnr./stad:

Alder: Skole:

Sendes til: Rød Ungdom, Pb. 610 Sentrum, 0106 Oslo 1

ANNONSÉR I REBELL

Rebell er et nytt og bedre magasin, som leses i radikale ungdomsmiljøer landet over.

SETT TRYNET...



Navn : Hege Søfteland

Rulleblad : Søfteland jobbet aktivt i "partiet Stopp Innvandringen" før valget i 1989. Etter at valget, fant hun og Erik Gjems-Onstad at "Stopp innvandringen" ikke var ekstremt nok. Derfor startet de opp Nasjonal-demokratene, et parti hvor ekstreme rasister og nazister jobber sammen med hverandre. I dette partiet er Søfteland "pressetalsperson."

FOTO: MAYA GLASER



Navn : Runar Schou

Rulleblad : Dette lite hyggelige mennesket her er kanskje ikke så kjent for de fleste. Men han jobber med å holde sammen restene av Nasjonalt Folkeparti fra sin plass på Siggerud like øst for Oslo. Han omtaler Hitler som "det 20. århundrets største politiske geni."

FOTO: SCAN-FOTO

...PÅ SVINET



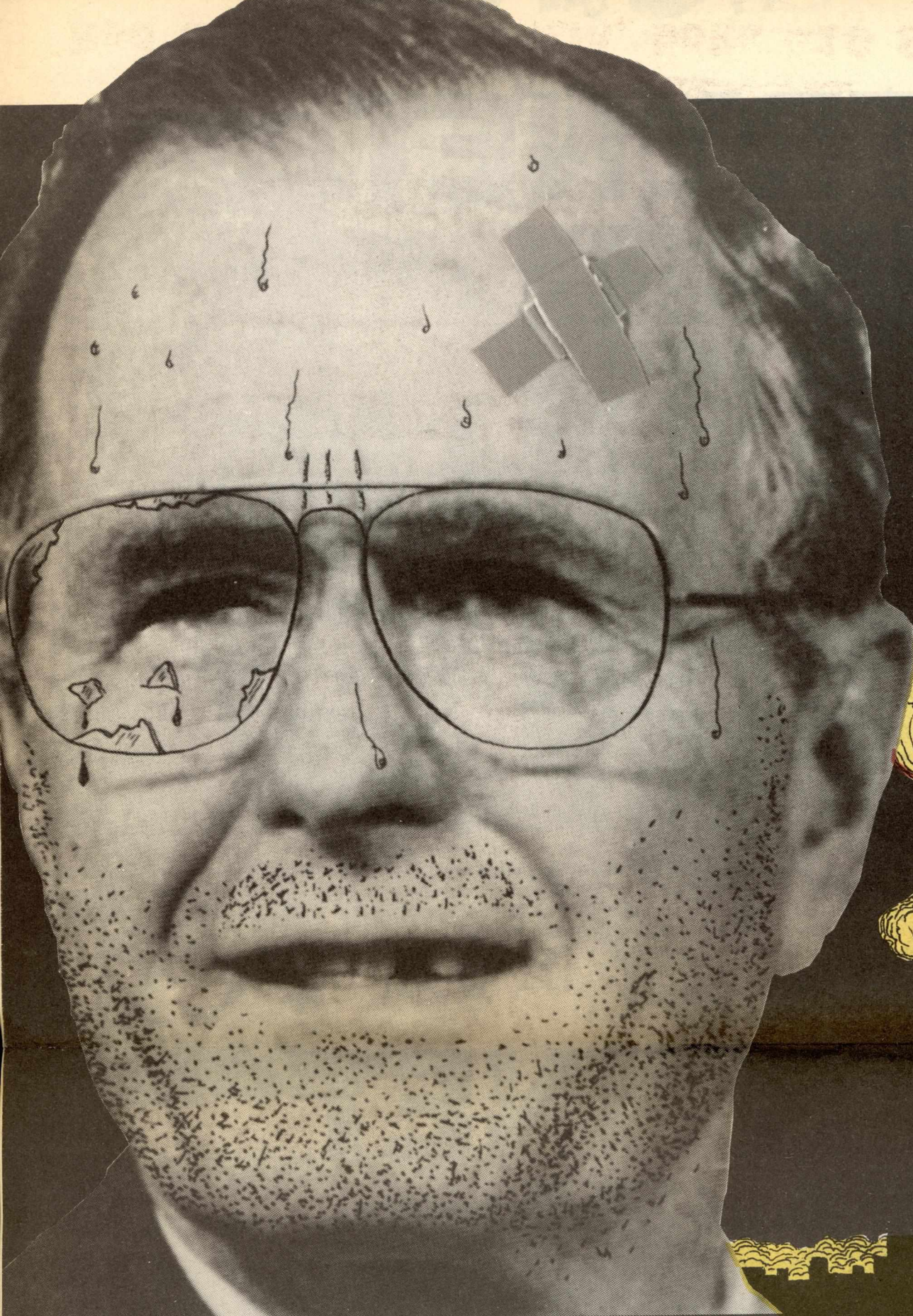
Navn : Erik Rune Hansen

Rulleblad : Hansen var i 1969 med på å danne Norsk Front, forløperen til Nasjonalt Folkeparti. Nå er han leder i den reinte nazistiske gruppa "Zorn 88". Zorn for "hellig vrede". 88 står for to ganger den åttende bokstav i alfabetet, HH, altså Heil Hitler. FOTO: HÅVARD BJELLAND



Navn : Ole Krogstad

Rulleblad : Ole er dømt for våpentyveri for endel år siden. Nå om dagen er han, leder for Boot Boys, fascistisk skinheads-gjeng, som prøver å kopiere tilsvarende svenske og engelske miljøer. Boot boys er hirden til Zorn 88, et av Norges mest ekstreme Nazi-partier. FOTO: OLA SÆTHER



NÅ ER HAN
HER IGJEN -
PÅ FEIL STED
TIL FEIL TID.



GEORGE BUSH DIE HARD 3

DIE HARDEST

CNN og den vestlige verdens TV-selskaper kan med stolthet presentere nok en Peter Arnett produksjon : George Bush Die hard 3. I hovedrollene: George Bush(den Gode), Saddam Hussein(den Onde), gen. Schwartzkopf(den klumsete kirurg), Perez De Quellar(den bitre diplomat), Quayle(Vietnam-veteran), Dick Cheney, Jan Otto

Johansen(his masters voice), Christian Borch(den rettroende journalist). Opptakssted: Sentrale deler av Midtøsten. Premiere: 16.januar. Bagdad, Basra, Kuwait, Riyadh, Tel Aviv.

Kommer snart: Amman, Damaskus, Beirut, Jerusalem.



REBELL

Rød Ungdoms magasin, boks 610 Sentrum, 0106 Oslo 1

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2017